

Darvasi László

Popeye

Családi játék kisebb felnőtteknek és nagyobb gyerekeknek

Szereplők

Popeye

Olíve, akit a darabban Olíviának hívnak

Hangemburg Blútó, kalóz, emberrabló,
főgonosz

Kapitány

Tengerész Joe

Tengerész Jack

Rabló Jenő

Rabló Benő

Világtündér

Sellő, Angolna Viktória Mária

Neptun, a tenger istene

Zulbauer Hugóné, született Kéttonna
Manyika

Donnervetter bácsi

Vrazomír Zulejka, második bé

Kalóz Aladár

Kalóz Elemér

Kalóz Barbika (öt nagydarab, szakállas, de
szőke copfos, szoknyás férfinek képzelem)

Szomszéd, Vitéz Süket Kornél Pataki

Kissirály

1. jelenet

Hatalmas spenótszállítmány tart a városa felé, ahol Popeye és Olívia is él. Csönd, hajóduda, a tenger mormogása. Hullámok, sirályok, a szél hangja. Csönd.

Lassan kivilágosodik, a tatra tengerész lép, szteppelni kezd. Finoman, halkán csinálja, elkezd, abbahagyja, újrakezdi. Szép lassan jönnek, föltűnnek a többiek, a darab összes szereplője megjelenik, tengerészek, halak, Popeye, Olívia, Blútó, Neptun, a Világtündér, mindenki a színter lép, és énekelnek. Egyre jobb lesz a hangulat.

Mert finom a briós, az almaszós,
Mert finom a csipsz, ha sós,
Mert finom a kirántott békacomb,
Mert finom a tejszínhabra varrt csokigomb

Mert finom a tészta,
ha mákos,
és diós,
és lekváros,
mert finom a marcipánból épített kisváros

Mert finom az egész világ,
Amikor, hó, hó, hó, (mert valóban meg-lódulnak) hullámos!

Hahó, hahó, hahó!

Halihó!

Mert finom a csokilap és a tortahab
Mert finom a sós hering és a polipbab
Mert finom a cápa uszonya,
és a pontyok kirántott husija,
és finom a Nap
és finom a Hold,
a hínár,
a szökőár
és az árapály
és a tengervíz,
és finom
a kecs,
a kecs,
a Kecskemét,
és
finom a
finom a
finom a
finom is!
De a legjobb,
a legjobb,

a legjobb
A spenót,
a spenót,
a spenót!

Az ének után csak a Kapitány és a két tengerész marad a hajón!

Tengerész Joe: Azért én a tökfőzeléket is...

Kapitány: Lakatot a szádra, Joe!

Tengerész Joe: Parancs, Kapitány úr. Hallgatok, mint a hullámsír.

Kapitány: Miféle hullámsír?!

Tengerész Joe: Képletes. Elég az hozzá, hogy nekem volt egyszer egy igazi sellőszelmem. Angolna Viktória Mária franciául sírt, olaszul nevetett és angolul aludt. Kicsit horkolt, így yes, yes, exactly, yes, yes, exactly. De szerettem, ha alszik. Volt azért ébren is. Az nem volt mindig jó. Hogy én mennyire óvtam a halászoktól, horgászoktól, rapsicoktól! Úgy lett vége a szerelmünknek, hogy a születésnapjára vettem neki egy francia kosztümnadrágot!

Kapitány: Szép ajándék, szó se róla.

Tengerész Joe: És ő felvette, és tükörbe nézett.

Tengerész Jack: Tetszett neki, nem?

Tengerész Joe: Sok szomorúságot láttam már az életben. De amikor Angolna Viktória Mária fölvette a francia kosztümnadrágot, és az egyik szára így lifegett rajta, így *(mutatja)*, az minden katasztrófát lepipált. Kapitány úr, németül szomorkodott a Mária.

Tengerész Jack: Mert mit csinált, ha németül szomorkodott?

Kapitány: *(a távolság kémléle)* Biztosan sírt. Sírdogált. Sóhajtozott. Tudom is én!

Tengerész Joe: Szipogott kicsit, ja, nein, ja, mein Gott, sajsze. Bocsánat. Mire én... *(sóhajt)*

Tengerész Jack: Mire te?

Tengerész Joe: Megkérdeztem, hogy a felesleges nadrágszárra kössek-e neki tengerészcsomót. Mire ő... *(sóhajt)*

Tengerész Jack: Mire ő?

Tengerész Joe: Jobbról és balról megpofozott a gyönyörű, ilyen nagy *(mutatja)*

uszonyával. Oroszul pofozott meg. Phú... hogy mekkorát csattan egy orosz pofon! És örökre elhagyott. Örökre!

Tengerész Jack: Brutális vég. És a kosztümnadrággal mi lett?

Tengerész Joe: Fölmosórongy lett egy brazil folyami gőzösön, ahol a Kapitányt úgy hívják, hogy Kolumbusz Brazil... de lehet, hogy hazudok. Vagy csak most találok ki. Szeretek kitalálni. Szere...

Kapitány: Kolumbusz? Az unokatestvérem. A hajózáshoz nem ért. De tudja utánozni a papagájokat.

Tengerész Joe: Amitől a papagájok viszont idegesek lesznek, mert azt hitték, hogy csak ők tudják utánozni az embert, és ez fordítva nem megy, pedig igen, mert Kolumbusz Brazil képes rá, és amikor utánozza a papagáját, aki viszont éppen őt, Kolumbuszt Brazilt utánozza, az maga a szintiszta örület...

Kapitány: Kuss! Elég... Elég! Matróz *(Tengerész Jackhez)*, dugja a pofájába a legnagyobb sós heringet!

Tengerész Joe: *(teli van a szája)* Jaj, de fi... jaj de fi... finom, finom, finom. Mert:

Együtt éneklük

Mert finom a briós, az almaszós,
Mert finom a csipsz, ha sós,
Mert finom a kirántott békacomb,
Mert finom a habra varrt csokigomb
Mert finom a tészta,
ha mákos
és diós
és lekváros
Mert finom az egész világ,
amikor hullámos!

Hahó, hahó, hahó!

De a legjobb,
a legjobb,
a legjobb
A spenót,
a spenót,
a spenót!

Tengerész Jack: Kapitány úr! Esemény a láthatáron!

Kapitány: Kalózkod vagy adóhivatali őrnaszád?

Tengerész Jack: Bocsánat, fölveszem a tengerész szemüvegemet! Aha, látom már. Kettőt is látok!

Kapitány: Mondja hát!

Tengerész Jack: De melyiket? A nagyot, vagy a nagyobbbat?

Kapitány: Valamelyiket, csak mondja már!

Tengerész Jack: Mind a kettőt mondani akarom! De csak egyszerre nem tudom. Egyszerre csak egyet lehet kimondani.

Tengerész Joe: Egyszer én is próbáltam egyszerre kimondani, hogy vasmacska és vitorlarúd... Vasvitmacslarúdka. Na, ilyen lett.

Kapitány: Jelentse, matróz, mit lát a két szép szemével!

Tengerész Jack: Bocsánat, félszemű vagyok.

Kapitány: Akkor a fél szeme után jelentesen!

Tengerész Joe: Jobbra két fok, balra három fok, a számból is hiányzik már vagy öt fog!

Kapitány: Kuss Joe, vagy az összes fogad hiányozni fog!

Tengerész Jack: Jelentem, Joe két fogát én vertem ki tegnap uzsonna után, annyit fecsegett.

Tengerész Joe: Locsogtam is.

Tengerész Jack: Jobbra bálna háta, balra lakatlan sziget!

Kapitány: Honnan tudja, hogy lakatlan?

Tengerész Jack: Nincs füstjelzés. Nem látni kikötőt. Kompkapitányt! Részeg matrózokat! Mólót! Világítótornyot! Robinson Crusoe kalyibáját!

Tengerész Joe: És Péntek negyvenkilences talpnyomát a parti homokban?

Tengerész Jack: Hú, hú, hú, micsoda bálna!

Tengerész Joe: Kapitány úr, megvakarhatom a bálna hátát?

Kapitány: A hajópadlót vakargassa, maga marha!

Tengerész Joe: Mert amikor még a tengerészóvodába jártam, megígértem a néni-kémnek, hogy mindig segíteni fogok a bajba jutottakon, a rászorulókon és a beszorulókon. Például egy dagi matróz beszorul kabinvécebe, úúúú, én azon is segíték. Nemhogy egy szegény viszketős bálnán! Kapitány úr, egy ekkora hát mennyivel jobban viszket! A csikóhal háta kicsit viszket! De egy bálna hátán mekkora lehet a viszketés!

Kapitány: Joe, honnan a fészkes fenéből tudja, hogy viszket neki?

Tengerész Joe: Ferdén úszik, ferdén fröcsköli a bálnaszökőkutat, ez a bálnaviszketés nyilvánvaló jele.

Nagyobb hullám billenti meg a hajót.

Kapitány: Vigyázzanak, vigyázzanak, elszabadulnak a hordók!

Tengerész Jack: Nyugalom, hordócskák, nyugalom! Ne guruljatok a bütykeinkre, mert nektek fog fájni! *(szekercét lenget)*

Tengerész Joe: Ennyi spenóttól bezöldül az egész világ! A kiskutyák, a nagykutyák, a sánta kutyák, a fakutyák, a kislányok frizurája... még a maradék fogaim is zöldek lesznek. *(mutatja a hiányos fogazatot)*

Kapitány: Körbeadtam a menetlevelet, nem?!

Tengerész Jack: De én... én, az az igazság, nem olvastam, Kapitány úr.

Kapitány: Hogyhogy nem?! Parancsba adtam, maga agysejttemető!

Tengerész Jack: De én... nem tudok olvasni. Én csak írni tudok.

Kapitány: És amit leír, azt sem tudja elolvasni?

Tengerész Joe: Jelentem, nem. De azért tudom, mit írtam le.

Kapitány: Honnan tudja, ha nem tudja elolvasni?!

Tengerész Joe: Hát mert én írtam. Logikus, nem?

Tengerész Jack: Kapitány úr, én olvastam a menetlevelet, hogy a spenótot visszük a pólyás ordítóknak, a kisgyerekeknek, a nagygyerekeknek, a felnőtteknek, a cso-

dabogaraknak, a koplalóknak, a torkosoknak, a nassolgatóknak, az esti meséknek, a délutáni meséknek, az igaz történeteknek, a szomorúságnak, a jóságnak, a boldogságnak, a...

Tengerész Joe: És Zулbauer Hugóné, született Kéttonna Manyikának.

Kapitány: Micsoda?!

Tengerész Joe: Zулbauer Hugóné, Kéttonna Manyika, a nagynénikém először babfőzelék párti volt. Aztán krumplifőzelék párti volt. Aztán sóskafezelék párti! Aztán serstészelet bakonyi módra párti.

Kapitány: Mert szörnyű az égzengés, a vihar! Szörnyű a hajót mélybe rántó óriás polip! (*a locsogó Joe matrózhoz*) De a legszörnyűbb a hülye matróz, Joe, annál nagyobb istencsapása nincsen!

Tengerész Joe: Igen, Kapitány úr. Az én álláspontom is ez. A hülye matróz anyaszomorító, és, hozzáteszem, apaszomorító is, sőt nagymama szom...

Kapitány: (*hörgő*) Elég, elég, elég... én nemzeti hőst csinállok belőled!

Tengerész Joe: Örök hála, kapitány úr. Mindig is szerettem volna nemzeti hős lenni. És... és hogy tetszik csinálni?

Kapitány: Úgy, hogy nyomban agyonverlek.

Tengerész Joe: Idős nemzeti hősök nincsenek?

Kapitány: Neptun, segíts. Jaj, de fárasztó. Inkább vakargassa a bálna hátát, Joe!

Tengerész Joe: Parancs, Kapitány úr. Máris vakarom! Vakarom.

Vakarom, vaka, vaka, vakarom!

Hú, de zsibbad a karom!

De ha zsibbad, nem bánom,

Fény csillog a bálnaháton!

Vaka, vaka, va... va... va... (*lát valamit, félelmeteset, de nincs ideje szólni*)

Váratlanul ordítózás hangzik, s a következő pillanatban kalózok támadják meg a hajót!

Kalózok: Támadás! És Halál és Árulás!

Roncsolás és Koncolás és Boncolás!

Támadás és Halál és Árulás!

Kalóz Aladár: És lopkodás!

Tengerész Joe: Bocsánat, én inkább egy kis átmeneti kómába esnék...

A kalózok vezetője Blútó. Hatalmas, szakállas, félelmetes alak. A Kapitányt, a matrózokat harc nélkül kötözik meg.

Kalózok együtt éneklnek:

Elfoglalni egy hajót
Az nem nagy ügy
Az nem csoda
Mint árbocrúdon
a levélrügy.
Elfoglalni egy hajót
Az jó buli,
Lesz ingyen rum és
sült husi!
Elfoglalni egy hajót
Az nagy kaland,
Szólhat érted a nagyharang
Elfoglalni egy hajót
Az hősi tett
Az nem holmi csacska képzelet
Elfoglalni egy hajót
az élvezet,
Jaj, de szeretünk rablás
és árulás
és koncolás
és roncsolás
és boncolás
és lopkodás
tégedet!

Rablás, rablás, bitorlás!
Miénk lesz minden vitorlás!
Rablás, rablás, bitorlás!
Miénk lesz minden vitorlás!

Csend.

Blútó: Nos, tervem egyszerű és hatásos, és csak annyira gonosz, amennyire gonosz tud lenni.

Kapitány: Megbánod még ezt, te... te... te...!

Tengerész Jack: Mert milyen terve van, kedves halálfej fejú Halálfej Kalóz úr? Kicsit gonosz, vagy nagyon gonosz?

Blútó: Ó, te kíváncsi világ! Tudni akarod, hogy én, a nagy Blútó mit akarok?

Kalózok együtt kiáltják.

Kalózok: Igen, tudni akarjuk a gonosz tervet!

Amibe belevagog a cápafog...

Blútó: Is! Az én gonosz tervembe belevagog az egész világ!

Tengerész Joe: Bocsánat. És akinek már nincs foga? Kihullott magától, vagy a fogorvos húzta ki, vagy kiverték...

Blútó: Mi van ennek a pofájában?! Propeller?

Tengerész Joe: Mondjuk, műfogsorral is lehet vacogni... bocsánat.

Csend, nézik egymást.

Tengerész Joe: Khm, khm. Válaszolhatok, halálfej fejű Halálfej Kalóz úr?

Blútó: He?!

Tengerész Joe: Igen, valóban sokat beszéllek. És őszintén mondom, engem is idegesít. Néha teljesen ideges leszek saját magamtól. És tudja, halálfej fejű Halálfej Kalóz úr, hogyan védekezem?

Blútó: He?!

Tengerész Joe: Nem figyelek oda. Mondhatok bármit, fecseghetek, locsoghatok, mit nekem az! Én hátat fordítok magamnak. A fületem is befogom! Hadd mondjam csak, kit érdekel. Jó stratégia, mi?

Blútó már fölötte áll, felemelt ököllel.

Tengerész Joe: Bocsánat, bocsánat. Hallgatok.

Blútó rendezkedik, parancsokat osztogat.

Blútó: Hordjatok át mindent erre a hajóra. A hangenburgjaimat! A halálfejes pizsamámat! A halálfejes karúszómat! A halálfejes fogmosó poharamat! A halálfejes vőlegényruhatáramat! A halálfejes alsónadrágjaimat! Ez a hajó jobb, mint a miénk, ezzel vitorlázunk tovább. A mi hajónkat süllyeszétek el! Gyerünk, gyerünk, léha

népség! Rakodás, pakolás, sürgölődés! Lékelés!

Kalózok sűrögnek-forognak, pakolnak.

Tengerész Joe: Különbön egyszer a nagynénikémet is megtámadták.

Blútó: He?!

Kapitány: (súgja) Ez az, Joe, darálja csak neki!

Tengerész Joe: Rablók. Útonállók. Megtámadták Zulbauer Hugóné, Kéttonna Manyikát.

Blútó: Micsoda?! Hány tonna?! Kicsodát?!

Tengerész Jack: (magának) Hogy nekem miért nem volt Manyika nevű nagynéném!

Kapitány: (súgja) Ez az, Joe, kergesse őt is örületbe!

Tengerész Jack: (magának) Tessék, akár milyen marha egy ember, hős lehet belőle. Tiszta Amerika.

Tengerész Joe: A balfácán útonállók esőben támadták meg a nagynénikémet, hogy elvegyék a retiküljét, a kalapját, nyakbavalóját, a fülbevalóját, a brosskitűzőjét, az elefántcsont hajcsatját, a... (Blútó emeli az öklét)... mindenét. Nem, a ruháját azért nem. Nagy lett volna. Nem számoltak azzal, hogy esik. Mert Zulbauer Hugóné Kéttonna Manyikánál ott volt a kék nyelvű, sárga huzalos, piros vásznas esernyője. Jöttek a rablók dérral és dúrral, meg... meg dirrel is, pont olyan tekintetet vágtak, mint a halálfej fejű Halálfejes Kalóz úr most, mire Manyika nagynéném összecsucpta az esernyőjét. És igaz, hogy megázott, viszont a rablók hátán ekkora (mutatná, nem tudja) hurkák lettek!

Blútó: Ekkorák?!

Tengerész Joe: Meg ekkorák is.

Blútó: Ha nem hallgatsz el azonnal, te agyament vízfolyás, vitorlavarró túvel stoppolom be a szádat, és a legnagyobb vasmacskaival a nyakadban löklek a vízbe.

Tengerész Joe: Jut eszembe, tetszik tudni hogy dorombolnak a vasmacsák?... Jó, jó, jó, hallgatok.

Blútó: Kuss, hangod se legyen. Lecepatom a nyelvedet.

Tengerész Joe: Meg se szólok. Nem. Dehogyan. Beszél... Egy szót sem. Nyikkanást se. De még csak levegőt se veszek... Ja, az nem megy. Levegőt vehetek, Kalóz úr?

Kapitány: (súgja) Jól csinálja, Joe, kergesse őrületebe.

Tengerész Joe: Áááá, a kergetés nekem nem megy.

Kapitány: Csak beszéljen, beszéljen!

Tengerész Jack: Inkább lázadjunk, Kapitány úr! Harcoljunk! Legyünk mi a hősök!

Kapitány: Jack, jobb ha megőrül a Halálfej!

Blútó járkal, nézegeti a hordókat.

Blútó: (magának) Enyém a világszállítmányi spenót. És mindjárt enyém a szerelmem is. Spenót és szerelem, e kettő kell nekem! *(eltűnődik)* Nem. Kell a fenének az a hülye spenót. A spenótot a tengerbe öntöm. Ezt a zöld taknyot csak Popeye szereti, az a füstölő kémény. Az a... az a daranyelvű muszklímajom! Hú, hogy utálok. Hú, hogy egyszer hogy elkalapálok. Olyan lesz a feje... na, milyen? Olyan, mint a palacsintasütő! Hahaha!

Tengerész Joe: Bocsánat. Bocsánat! Popeye-t mondott, tisztelt halálfej fejű Halálfej Kalóz úr?

Blútó: Azt... a fő ellenségemet. Ismered?

Tengerész Jack: (súgja) El ne áruld, te marha.

Tengerész Joe: Nyilván azért fő ellensége, mert erősebb, mint...

Blútó: Nem erősebb. Csak ha...

Tengerész Joe: Csak ha?

Blútó: Csak ha... titok. Majd hülye leszek elfecsegni! Nem mondok én a spenótról semmit. Nem mondom én el, hogy ha Popeye spenótot eszik, akkor...

Tengerész Joe: Jóllakik.

Blútó: Ha csak jóllakna, de van itt még...

Tengerész Joe: Áááá, tudom már, hascsikarása lesz.

Blútó: Nem lesz hascsikarása.

Tengerész Joe: A nénikém szerint az a fő különbség a hascsikarás és a macskacsikarás között, hogy az egyik kívül van, a másik meg belül van. De! Es itt jön a lényeg, halálfej fejű Halálfej Kalóz úr! És ez nagy tanulsága az életnek, és különösen azok számára, akiknek hascsikarása van...

Blútó: Elég. Elég. Én kirázom belőled a szuszt.

Tengerész Joe: Végül mind a kettő, a hascsikarás és a macskacsikarás is kívül lesz!

Blútó: Búcsúzz nyomorult életedtől, pofamalom!

Tengerész Joe: Fő ellenség ez a Popeye, mert okosabb?

Blútó: Nem okosabb, csak szerencsésebb.

Tengerész Joe: Szebben beszél?

Blútó: Hadar, mint a szélkakas.

Tengerész Joe: Jobban lát?

Blútó: Fél szemű az ebadta. Hahaha, bunyóban kivertem neki. *(bunyózik)*

Tengerész Joe: Értem. Világos.

Blútó: Mi a világos?

Tengerész Joe: Van neki.

Blútó: Van. Hát persze, hogy van. *(elgondolkodik)* De mije van neki?!

Tengerész Joe: Úgy ilyen magas *(mutatja)*. Karcsú, mint egy jacht vitorlarúdja. Hullámos a haja, mint az esti kikötői víz. Igéző a tekintete, világítótorony fölött a hajnali ég. Hangja selymes, mint a hínár!

Blútó: Igen! Igen! Igen!

Tengerész Joe: Szerelem. Ilyen egyszerű! Van ennek a Popeye-nek egy szerelme. Magának nincsen. Illetve van, csak az nem az öné, az másé, ezé a Popeye-é, és az teljesen jogos fájdalom, ha az embernek van szerelme, ami mégsem az ő szerelme...

Blútó ordít.

Blútó: Elég! Olívia velem fog kézen fogva járni a világ kikötőiben! Olívia az enyém! Enyém a mosolya! Az álma, az ébredése! A lelke! A haja hullámozása! Enyém a...

Csőnd.

Tengerész Joe: És gondolom, a nagylába ujjja is.

Blútó megindul.

Tengerész Joe: Khm, khm, örültem szereti... Értem. Én is... voltam szerelmes. Nagyon... durva érzés.

Tengerész Jack: Fel is pofozta az a sellő.

Blútó: Miféle sellő?

Kapitány: Oroszul pofozta meg.

Tengerész Jack: Egy francia nadrágkosztüm miatt.

Blútónak eleje lesz.

Blútó: Így jár minden fecsegő, locsogó pofamalom! Jó étvágyat, cápák! Zabáljátok fel a pofalmot!

Blútó megemeli Tengerész Joe-t és bele-dobja a vízbe.

Tengerész Joe: Áááááááááá!

Blútó: (a vízbe kémlel) Na, ennek annyi.

Tengerész Joe: (a vízből) Mennyi?

Blútó: Hát... hát ilyen nincs!

Tengerész Joe: Halálfej fejú Halálfejes Kalóz úr, nem dobná utánam a mentőövet is, kicsit messze van a part, azt hiszem! Meg egy kis szendvicset, meg egy palack bor, meg...

Sötét.

2. jelenet

Lakás szobája, itt él már együtt Olívia és Popeye. Képek a falon. Jegyesek. Olívia telefonál. Fel s alá járkál, pongyolában van, hajcsavarók a hajában. A lakásban itt-ott Popeye fotója függ. Illetve Popeye és Olívia fotója is. A telefonáló Olívia nem veszi észre, hogy a lakásba settenkedik két álarcos rabló. Lábujjhegyen követik Olíviát, aki telefonnal a kezében járkál. Ráncigálja maga után a zsinórt. Néha a két rabló megbotlik benne. El is hasalnak, de Olívia sokáig nem veszi észre őket.

Olívia: Hogy kérdezhetsz ilyet? Hát nagyon. Én annyira várom, hogy... Hogy

mondhatsz ilyet? Én a te esküvődnek is örültem, mamuskám, csak tudod, akkor még nem éltem. Na, látod. Kettőt kell aludni, és ...igen, igen. Akkor vezet oltár elé az én drága, az én egyetlen, az én sziklaöklű, szép szavú, nyílt tekintetű, furfangos és csodálatos...

Rabló Jenő: Te, kiről beszél ez?

Rabló Benő: Rólam?

Rabló Jenő: Akkor inkább rólam.

Olívia: ...vőlegényem.

Rabló Jenő: (lemondóan) Vőlegénye, persze... (néz nagyon) Benő, ez így nem jó.

Rabló Benő: Mi nem jó, Jenő?

Rabló Jenő: Én ezt a tyúkot nem rabolom el, Benő.

Olívia: Nem veszek francia kosztüm-nadrágot, anyuskám. Szoknyában leszek. Nem miniszoknyában. Térdig érő, elegáns szoknyában. Még beszélünk, anyuskám. Csók, csók, halihó!

Rabló Jenő: Én ilyen csúnya nőt nem rabolok, Benő. Engem erre senki sem kényszeríthet.

Rabló Benő: De akkor a főnök kockacukrot csinál belőled, Jenő. És megetet a versenylovával.

Rabló Jenő: Blútónak még hintalója se volt, nemhogy versenylova.

Olívia észreveszi a rablókat.

Olívia: Üdvözetem! A vízvezeték-szerelők?

Rabló Benő: Nem, hanem...

Rabló Jenő: De igen. Megjavítjuk a csapot és...

Rabló Benő: Nem a vízvez...

Olívia: Ja persze, a gázosok. Az egyik konvektor úgy kattog, hogy néha átdörömböl a szomszéd is... pedig kicsit süket, szegény...

Rabló Jenő: Megjavítjuk, és megyünk is.

Olívia: Hogy maguk milyen rendesek. Én még olyan konvektorszerelővel nem találkoztam, aki időben jött volna.

Rabló Benő: Mi nem konvektorszerelők vagyunk, hanem...

Rabló Jenő: Népszámlálók.

Olívia: Micsoda?

Rabló Jenő: Megszámláltuk kegyedet. Be is írom a füzetembe, egy nagyon csúnya... khm. Egy hölgy. Köszönjük szépen, megyünk is.

Olívia: Maguk nem vízvezeték-szerelők, nem konvektorosok és nem is népszámlálók. Tudom már! Maguk rózsafüzéres hittérítők!

Rabló Jenő: Áldott légy, gyermekem, mondd, akarsz-e huszonöt kiló rózsafüzért és egy vadi új füstölőt venni?

Rabló Benő: (halkan, nyomatékosan) Emberrablók vagyunk.

Rabló Jenő: (kelletlenül) Jól van... hát igen, nőrablók.

Rabló Benő: Menyasszonyrablók.

Olívia: De hát a menyasszony én vagyok!

Rabló Jenő: Sajnos.

Olívia: Hogyhogy sajnós?!

Rabló Jenő: Sajnos nem megy. Sajnos.

Olívia: Mi nem megy... sajnós?

Rabló Jenő: Kegyedet nem rabolhatjuk el.

Olívia: Miért is nem?

Rabló Jenő: Mert... izé. Nem érünk rá.

Olívia: De hiszen már rám rontottak.

Rabló Benő: Lopakodtunk, kérem.

Rabló Jenő: Nem megy a nőrablás. Sajnos.

Olívia: Elárulnák, miért nem megy maguknak momentán a nőrablás?!

Rabló Jenő: Csúnya.

Olívia: Kétségtelen, csúnya dolog.

Rabló Jenő: Nem a rablás csúnya. Az már meg van szokva. Az izgalmas.

Olívia: Akkor mi a csúnya?

Rabló Jenő: Kegyed.

Olívia: Micsoda?! Kicsoda?!

Rabló Jenő: És... és nem kicsit. Kis csúfság nem ügy. Félrenéz az ember, úgy rabol. De kegyed annyira csúnya, hogy el se tudom fordítani a szörnyülködő (mutatja) tekintetemet.

Olívia: Hogy... hogy... hogy én csúnya vagyok?!

Rabló Jenő: Semmi kétség. Annak tetszik lenni. Kegyed első szempillantásra csúnya,

és még egy jó kis emberrablás sem szépíti meg.

Rabló Benő: Na, na, na, annyira azért nem rusnya.

Olívia: Rusnya????

Rabló Jenő: Te nem rázkódsz össze, ha csak rápillantasz? Csupa libabőr az orrod, Benő.

Rabló Benő: Az borvirág, Jenő, és nem libabőr.

Olívia: Én... én ragyának látom.

Rabló Jenő: (Olíviára) Egy... ripi-ropi deszkaparadé. Lapos... mint egy vasaló-deszka.

Olívia: Karcúsú vagyok, mint az üvegtulipán!

Rabló Benő: (elgondolkodik) Lapos... lapos. Nekem egyszer volt lapostetűm is.

Rabló Jenő: Normális frizurája sincs.

Olívia: Most csinálom a Csodafrizurák (lengeti) divatlapból!

Rabló Jenő: Mosolya sincsen.

Olívia: Nekem? (mosolyog) Tessék!

Rabló Jenő: Ettől a mosolytól a legelső jelenetben kiürülne egy gyerekszínház!

Rabló Benő: Pistike meg Juliska visítva rohannának az első vámpír fagyizó felé.

Rabló Jenő: A nagymamájuk elájulna.

Rabló Benő: Az anyukájuk migrént kapna.

Rabló Jenő: Az apukájuk... úúúú... bebújna a székek alá, ott vacogna, mint egy elfelejtett hógolyó.

Olívia: Pofozzam fel őket?

Rabló Benő: Nahát, milyen agresszív.

Rabló Jenő: A hangja éles, kellemetlen.

Rabló Benő: Látod, Jenő, ha nem rabolod el, kikaparja a szemedet. Szemgolyót pedig bajos lopni. Ha nyitva a tag szeme, látja, hogy el akarod lopni. Ha meg csukva van, mert alszik, nem tudod kipiszkálni, mert csukva van. Érted, Jenő?

Rabló Jenő: Kész slamasztika. Én már sok embert elraboltam, egyszer még egy igazgatónőt is az igazgatói irodából, de ilyent még nem pipáltam.

Olívia: Pipálni?! Hah, maga nem is tud pipálni!

Rabló Jenő: Szivarozni szoktam. Uzsonna után. Meg a főnök születésnapján.

Olívia: Na, várjanak! Leülök, gondolkodom kicsit. Ez... ez az egész mégiscsak olyan abszurd. Hol van Popeye? Miért akarnak ezek elrabolni? Kinek?

Csend. Olívia gondolkodik. Rablók várnak.

Rabló Jenő: (az óráját nézi) Bocsánat, de, délután háromkor a pszichiáteremnél kell lennem.

Olívia: Türelem. Még gondolkodom.

Rabló Benő: Engem meg a gyógytornászom vár.

Olívia: Jól van, telefonálok.

Rabló Jenő: Röviden, ha lehetne.

Olívia: (már tárcsáz is) Halló... Halló, rendőrségi ügyelet? Totál Brutál rendőrkapitány úr? Nem? Ja, megint te vagy, anyuskám... Hát hogy mellőttem. Hogy mi van? Elrabolnak. Mikor? Most. Félek? Nem. Hogy néznek ki? Férfiak! Jóképűek? Ááááá, az egyik nem is borotválkozott. A másik meg, te jó ég, a másik nem vett nyakkendőt. Koszos a cipője. A körme. Fogat mosott? *(Rabló Jenőt magára lehelheti)* Úúúúú! Ebben az évben még biztos nem. Nyeglék. Szentelenek. Modortalanok. Önzők. Biztosan nézik a focit, és üvöltenek, mint a hajóduda. Ahogy mondod, anyuskám, jó modor egy szál se. Virág? Ugyan, miket gondolsz. Ezek ilyen új emberrablók. Ezek modernek. Ezek már nem hoznak virágot, bombont, parfümöt. Rád ront, mint egy kanász, durván elrabol, és kész. Új idők, anyuskám. Modern világ!

Rabló Jenő: Én modern?! Nekem már az üknagyapám is konzervatív volt.

Rabló Benő: (nézelődik) Konzerv... konzerv... Miért van itt annyi spenótos konzerv?

Rabló Jenő: Jól van, raboljuk el. Phú...

Rabló Benő: Tényleg, tehetünk mást? A főnök kitapossa belőlünk a tegnapelőtti palacsintát is.

Rabló Jenő: Bocsánat, Olívia. Sikoltozni tud?

Olívia: Meg akar süketülni, jóember? Ah, rosszember!

Rabló Benő: Látod, sikoltozni is fog! Jó kis rablás lesz. Te meg behunyod a szemed, úgy rabolsz. Megkérném, sikoltozzon!

Olívia: Segítség, segítség! *(eszmél)* Tudják meg, maguk bárdolatlan fajankók, hogy holnap...

Rabló Jenő: (jegyzetfüzetet nézeget) Nézem máris... igen, holnap iskolába menet raboljuk el Cseke Petikét, harmadik bé, nagy váltságdíj a tét.

Olívia: Holnap én férjhez megyek!

Rabló Jenő: Aha.

Rabló Benő: Aha.

Olívia: Nem hiszik?

Rabló Jenő: De, elhisszük.

Rabló Benő: Csak...

Olívia: Csak?

Rabló Jenő: Csak nem biztos, hogy ahhoz, akivel gondolja.

Olívia: Nem?

Rabló Benő: Már megbocsásson, de különben miért rabolnánk el?!

Olívia: Szent spenótos doboz, ez vérezen komoly.

Rabló Jenő: De még mennyire az!

Rabló Benő: Na, gyerünk, rablás, rablás!

Olívia sikoltozik! Mert megkötözik és viszik! Végül betömik a száját. Olívia a lábaival dobog! Aztán csend. Szomszéd öregúr hajol ki a szomszédos ablakon, nézelődik. Majd átjön.

Szomszéd: Ej, megint az az átkozott konvektor. Hát nem megmondtam, hogy szereltessek meg! Könyörögtem. Fenyegetőztem! De ezek csak cuppogva csókolóznak! Nem lesz ennek jó vége, én mondtam, én, Vitéz Süket Kornél Pataki. Egyszer még megüti valamelyiket a guta... De az is lehet, hogy engem üt meg... *(átjön, kiált)* Olívia kisasszony! *(magának)* Popeye nincs itthon, őt láttam elsietni a kikötő felé még kora reggel. De Olívia. *(kiált)* Kisasszony! Izé... menyasszony! Hé! Hó, halihó!... *(ajtó tárva nyitva, újságok a földön, dulakodás nyomai, hajcsatok a földön, felemel egyet)* Ilyet csak akkor veszít el egy menyasszony, ha... ha... ah, itt... borzalom történt! Olíviát elrabolták! Nahát. Addig hörgött a konvektoruk, míg be nem következett a tragédia! Hm. *(gondolkodik)* Nem az én asztalom. Nem az én konvektorom! Vagy mégis? *(el)*

3. jelenet

Popeye a kikötőben ül, a mólón pipázik, kedvetlenül horgászik. Ismerősöknek lengeti a kalapját. Mellette egy Kissirály ül.

Donnervetter papa, Manyika néni, kisgyerek jön majd, és mindenkinek lesz valami égető problémája, amelyre Popeye lehetne a segítség, de ő még nem tud segíteni, mert nincs spenótja. Nagyon várja már a spenótszállítmányi hajó érkezését, de az csak nem jön!

Popeye: Hiába kémelek, hiába várok, csak nem billeg ide az a fránya, drága hajó. Nem és nem. (a Kissirályhoz) Te látsz valamit.

Kissirály: Szép a tenger.

Popeye: A spenót nem szép? Viharba kerültek?

Kissirály: Vagy zátonyra futottak.

Popeye: Csendes időt jelentett a tengerészmeteorológia. A kapitány tapasztalt! Hah, itt senyvedek el.

Kissirály: Szegény Popeye. Hogy házasodjon meg korgó gyomorral, spenót nélkül?! Még azt se lesz ereje kimondani, hogy igen. I...iiii...g. Nem megy. És Olívia vár otthon és epekedik. (elszáll)

Popeye: Megyek, mindjárt megyek haza. Csak a spenót érkezzen meg!

Nem a spenót jön meg, hanem Kéttonna Manyika néni, mérges.

Néni: Szóval?

Popeye: Szóval?!

Néni: Azt ígérted, Popeye, hogy segítesz befoltozni a tetőt.

Popeye: Úgy is lesz, Kéttonna Manyika néni. Amit Popeye megígér, az már készen is van.

Néni: Úgy van készen, hogy becsepeg az eső a konyhába, vazze.

Popeye: De csak ha esik, Manyika néni!

Néni: És befújja a szél a faleveleket, a galambtollat, a macskaszőrt, a kutyaszőrt. A polgármester levágatta a pofaszakállát, hol találtam meg? A frissen sült máros bejglin.

Popeye: Pofaszakállas mákos bejgli, Manyika néni. Maga találná fel!

Néni: Lusta lettél, Popeye, te rút, szibari-ta váz! Nem értem én, mi van veled.

Popeye: Én meg azt nem értem, hogy szakadt be az a tető, Manyika néni.

Néni: Hogy... hogy, nem bírta a terhelést.

Popeye: Milyen terhelést.

Néni: Hát valaki... izé sétált a tetőn, telihold idején.

Popeye: Holdkóros az a valaki?

Néni: Mondjuk úgy, megigézi a hold. És sétálgat egy kicsit a tetőn. Nem olyan nagy baj az.

Popeye: Amíg az be nem szakad. És ki az az illető?

Néni: Kicsoda? Kicsoda?! Én, vazze. Na de most nem ez a lényeg, Popeye. A lényeg az, hogy lusta lettél.

Popeye: Jaj, Manyika néni, nem lettem én lusta...

Néni: Csak a szerelem! Azon jár az eszed. És a rászoruló?! A bajbajutottak! Jó, az ember megnőszik, de azért még nem felejt el a barátait.

Popeye: Én sem felejttem el, csak... csak várok.

Néni: Hogy saját magát foltozza be a tetőm?! Nokedlgyerekjáték lenne.

Popeye: Várom kell, Manyika néni. Jön... a spenót.

Néni: A spenót?!

Popeye: Az az igazság, függő vagyok.

Néni: Függő? Hogyhogy függő?!

Popeye: Spenótfüggő.

Néni: Ez... olyan, mint a kábítószer?

Popeye: Nem olyan, mert a spenót engem erőssé, okossá tesz.

Néni: És hogy jöttél erre rá?

Popeye: Az óvodában csúfoltak, végül a fejemre borítottak egy spenótos tálat. A spenót belecsorgott a számba. És aztán összedőlt az óvoda. Mert szétvertem. De aztán újjáépíttem. Szébb lett, mint valaha.

Néni: Spenótom nincsen. A városi boltokban is hiánycikk. És miért az?

Popeye: Izé... mert mindet fölvásároltam.

Néni: Töfkőzelék nem jó?

Popeye: Jó, csak nem olyan a hatása.

Néni: Krumpli, karalábé, cékla?

A néni krumplit, karalábét, céklát dobál Popeye kezébe, aki nyomban dobálgatni kezdi őket, mint egy cirkuszi mutatványos, egy ideig megy is, de hamar elejti őket.

Popeye: Nem, nem, sajnos nem megy.

Néni: Szólhatnék a tetőfedőknek. De olyan ügyesen nem tudja megcsinálni senki, mint te, Popeye. Neked mászni se kell. Te csak földobálsz a cserepet a helyére! Nem segítesz nekem, vazze. Isten áldjon, te spenótfüggő.

Popeye zavartan, szomorúan néz utána. Jön Donnervetter Papa, bottal jár, öreg, hosszú fehér szakállá van.

Papa: Lopod Isten drága napját, tenge-rész.

Popeye: Most itt, holnap ott. Holnapután meg amott. Ááá, nem naplopás ez, Donnervetter papa, csak várakozás. Látja, milyen türelmetlenül pőfékelek?... Pedig tükör a tenger, nincs hullám, nincs.

Papa: Tudom én, Popeye, hogy a kert nem hullámozik.

Popeye: Milyen kert?

Papa: Az én kertecském.

Popeye: Nem feltétlenül, Donnervetter papa. Egy kert is hullámozhat. Föld-rengéskor, például. Vagy ha cirkuszból szö-kött elefántok ugránoznak rajta.

Papa: Az én kertemen nincs se földren-gés, se ugráló elefánt. Az én kertecském is vár, Popeye.

Popeye: Esőre vár, ugye?

Papa: Rád, Popeye.

Popeye: Rám?! Ugráljak rajta tán?

Papa: Nem azt ígérted, hogy megkapá-lod, kigyomlálod, felásod? Én már öreg vagyok, ásni nem tudok, de a virágmago-kat, a hagymákat még elültetem. És locsol-gatni is tudok. Csúf lesz a kertem, üres, ha nem segítesz.

Popeye: Segítek, Donnervetter papa, segí-tek, csak, izé, itt most van egy kis dolgom.

Papa: Dolgod?

Popeye: Halaszthatatlan.

Papa: Az a dolgod, hogy pőfékelsz, és lóbázod a lábadat, na hiszen.

Popeye: Donnervetter papa, ez egy élet-fontosságú dolog.

Papa: Megváltoztál, te Popeye. Nem is értem. Régen olyan készséges voltál. Szólni se kellett már jöttél is.

Popeye: Jönnék én most is.

Papa: De mégse jössz.

Popeye: Mindjárt, mindjárt!

Papa: Na, jól van. Majd felásom én azt az átkozott kertet. Vagy eladom. Nem is ásom fel. Vigye, aki akarja. (el)

Popeye feláll, néz az öreg után, kétségek gyötrik, aztán szomorúan visszaül.

Vrazomír Zulejka jön, második bé. Csak áll szomorúan, lóbálja a táskáját.

Popeye: Zulejka, talántán rossz jegyet kaptál?

Zulejka: Nem, nem kaptam rossz jegyet.

Popeye: Az egyik copfod gyorsabban nő, mint a másik?

Zulejka: Nem, nem.

Popeye: Védőoltást kaptok holnap az iskolában?

Zulejka: Nem, nem, nem!

Popeye: Ááááá, tudom már, világos, mint a keszegpikkely, Zulejka, te szerelmes vagy! Mákvirág Józsika, harmadik bé!

Zulejka: Fejbe is verdesném én Mákvirág Józsikát az iskolás táskámmal, ha szerelmes lennék belé.

Popeye: És aztán borogatnád a púpokot a homlokán. Még pusztit is adnál rájuk.

Zulejka: Pfu, pfuj! Elég ebből! Csak te segíthetsz rajtam, Popeye!

Popeye: Segítek, hát persze, hogy segítek. Mikor nem segítettem? Már a babakocsid kerekét is kicseréltem!

Zulejka: A házi feladatomban kell segíte- ned, Popeye.

Popeye: (máris hadarja) Egyszer egy az kettőből egy. A négy lábú lónak négy lába van. Az ember leghűségesebb barátja nem a cica, hanem a kutya. A kis virágot öntöz- ni kell. A nagy virágot is öntözni kell.

A hálnak kopoltyúja van. A bálnának tüdeje. Neked is tüdőd van. Pedig nem is hasonlítasz a bálnára. A kislányokból nagylányok lesznek. A spenót jobb, mint a tökfőzelék.

Zulejka: Nem, nem, nem!

Popeye: Azt állítod, hogy nem jobb a spenót?

Zulejka: Nem erről van szó.

Popeye: Á, nem akarsz holnap iskolába menni. Dugd a reggeli teába a hőmérőt! De ne a jeges teába.

Zulejka: Szeretek iskolába járni, Popeye, csak...

Popeye: Csak?

Zulejka: Tornából házi feladatot kaptunk.

Popeye: Hohó, bukfenc, karnyújtás, guriga!

Zulejka: Holnapra be kell mutatni a cigánykereket!

Popeye: Hohó, huhú, halihó. A cigánykerék! A világ legegyszerűbb mutatóványa! *(felpattan)* Na, a cigánykereket úgy kell csinálni, így... hogy, na... fölteszed a kezedet, és... fölteszed...

Zulejka: Már föl tettem.

Popeye: Jobban nyújtsd ki!

Zulejka: Jobban nyújtom.

Popeye: Áááá, most meg túl magas.

Zulejka: Így jó?... Most meg mi van?

Popeye: Bocszsz. Most nem lehet cigánykereket hányni.

Zulejka: Hogyhogy nem lehet?

Popeye: Délután háromtól négyig tilos.

Zulejka: Honnan vetted ezt a marhaságot, Popeye.

Popeye: Olvastam. Hallottam. A rádió mondta. A tengerészek mondták. A tenger locsogta, a felhő üzente, a sirályok rikácsolták. Most nem lehet.

Popeye leül.

Popeye: Ide figyelj, Zulejka. Mutatok neked mást. Jobbat. Például a pipát így forgatod a szádban. *(forgatja)*

Zulejka: Popeye, de én nem pipázom.

Popeye: Ja, tényleg. Akkor forgasd a szemeidet. Így ni! Látod, hogy forognak? Megmutatod tornaórán, csillagos ötös!

Zulejka: Popeye, Popeye, de ez nem cigánykerék.

Popeye: Vagy a füledet. Így tudod mozgatni a füledet. Mint a vezér nyuszi. Fel és le. Fel és le. Oldalt és keresztbe!

Zulejka: Popeye, csalódtam benned. Majd segít valaki más. Szervusz, Popeye, forgasd a szemeidet, mozgasd a füleidet, mint egy nyuszi! Mint egy önző, hadarós nyuszi!

Zulejka szomorúan el.

Popeye: Hadarós? Hát persze. De hát mi mást hadarhattam volna? Hogy... hogy spenót nélkül még egy pékinas is laposra ver a péklapátjával. Jaj, szegény fejem. Olívia azt se tudja, hol vagyok. Nem jó ez így. Valami nincsen rendben. Rosszat érzek. Spenót nélkül is érzem, hogy baj közeleg!

Tengerész Joe úszik a tenger felől.

Tengerész Joe: Hé, hó, halihó! Popeye, Popeye!

Popeye: Mi van hát Joe, te vitorlaszaggató naplopó, te bálnavakargató, te locsogó-fe-csegő? Tán úszóversenyről lapátolsz?

Tengerész Joe: Nem, Popeye úr. *(kikec-mereg a vízből)* Brrrr! *(rázza magát)* Brrrr! Brrrr!

Popeye: Hé, hé, Joe, eloltod a pipámat!

Tengerész Joe: Hú, de hideg volt, hú, de sokat kellett úszni! *(mutatja)* Tempó, levegő, tempó! Cápát odébb rúgni, tempó. Levegő! Elég az hozzá, hogy Manyika nénikém azt tanácsolta, ha rossz hírt kell közölnöd, kérj előtte egy kupica rumocskát.

Popeye: *(ad)* Rumocskát. Na, tessék.

Tengerész Joe: Azt is mondta a nénikém, ha nagyon rossz a hír, akkor kettőt.

Popeye: Kettő? Na, tessék.

Tengerész Joe: Hármat.

Popeye: Na, na, na, olyan rossz hír a világon nincsen, hogy én három rumocskát adjak neked.

Tengerész Joe: Van, Popeye, van.

Popeye: Mondd hát, vagy kiszorítom belőled a szuszit! *(magának)* Dehogyan szorítanám.

Tengerész Joe: Elég az hozzá, hogy Manjika nagynénikém egyszer azt mondta, hogy...

Popeye: Fejbe verik, képen törlik, meggyomrozzák azt, aki folyton mellébeszél.

Tengerész Joe: Ó, ezt meg honnan tudta, Popeye?

Popeye: Micsodát?

Tengerész Joe: A nénikém azt is mondta, hogy...

Popeye: Ki a hírrel, te fecsegő!

Tengerész Joe: El... izé... elrabolták.

Popeye: Mit raboltak már, mondd!

Tengerész Joe: A... a... a... aaaaa.

Popeye: (*Tengerész Joe folyamatosan rázza a fejét a kérdések után*) Az Eiffel-tornyot? Az Empire State Buildinget? A Big Bent? A Colosseumot? A Kremlt? A Brandenburgi kaput? A kecskeméti Cifrapalotát?! Nem?! Tudom már!

Tengerész Joe: Hát igen. Elrabolták.

Popeye: Ez szörnyű. Ez horizontálisan és vertikálisan is katasztrófális!

Tengerész Joe: És srézavizé is.

Popeye: Szegény, szegény Fehér Ház.

Tengerész Joe: Fehér Ház?!

Popeye: A rabláskor benne volt az elnök?

Tengerész Joe: Miféle elnök?!

Popeye: Az amerikai, pupák! A Fehér Ház az a ház, amelyik fehér, mert csak fehér festéke volt az elnöknek, aki ott lakik. Volt. Mert elrabolták.

Tengerész Joe: Nem, nem azt rabolták el.

Popeye: Hanem akkor mit, nyögj már ki, te szószomorító pofamalom.

Tengerész Joe: A... hú, de nehéz ez így. Szemtől szembe, ilyen szörnyűséget kimondani.

Popeye: Nem a Fehér Házat. Egy pirosat? Egy kéket? Sárgát? Valami zöldet?

Tengerész Joe: Zöld, zöld, zöld, igen, zöld. Langyos. Meleg! Forró! Forró! A világ spenótszállítmányát rabolták el, tisztelt Popeye úr. Huh, csak kimondtam.

Popeye: Óóóóóóó... Mi az a... Ki az a... Jujujuj, hogy az a penészes bálna-uszony!

Tengerész Joe: Én úgy küzdöttem, én úgy védtem, én, de tudod, a rettenetes túlerő.

Tíz hajó támadt ránk. Tizenöt. Huszonöt és fél. Ekkora tarackokkal! Bimm, bumm, és kalamajka!

Popeye: És... és ki rabolta el?

Tengerész Joe: A nagy a... a rémes, a rettenetes halálfej fejű Halálfejes Blútó kapitány.

Popeye elkomorodik. Pipára gyűjt. Járkál, reppelni kezd...

Blútó, te álnok,

Blútó, te sunyi

Blútó, te sáros,

Blútó, te Darth Wader Tele-Tubi!

Te már hamburgert zabáltál,

a bölcsi eperfás udvarán

És kecsapot nyomattál

A dagi dadusra,

Lajosra és Marisra,

na és rám

Mindig csak püfölnél,

ütnél és rugdosnál

Szakállad sohase nyíratad fodrásznál

Oroznád legdrágább kincsemet

Olíviát, ja, és a spenótos hekkemet

A lelked is és hájas és fekete,

Hogy a tenger kapna be

Olyan vagy, mint a köd,

amit a lép felbűfög

De akárhogy csűröd és csavarod

Akárhogy tekered, vakarod,

akárhogy kavarod

akárhogy nyomatod,

Teletubi Blútókám,

Én akkor is okosabb

és erősebb maradok

Blútó, ha vezgál,

Blútó, ha provokál

Akkor is Popeye győz,

Meg Blútón a háj,

a háj,

a háj!

Blútó, ha vezgál,

Blútó, ha provokál

Akkor is Popeye győz,

Meg Blútón a háj,

a háj,

a háj!

Popeye ocsúdik.

Popeye: Joe, rohanj Kéttonna Manyika nénikédhez, mert mindjárt esik, és beázik a tetője.

Tengerész Joe: De... de Popeye, én nem értek a lyukas tetőhöz. Én csak a tengerészethez értek. Vitorlát fel, vitorlát le, és fantasztikusan tudok tengeribeteg lenni!

Popeye: Akkor is segítened kell a nénikédnek! Állj egy vödörbe a lyuk alá, és te fogsz ázni, nem Manyika néni lakása.

Popeye: Lángész vagy, Popeye!

Popeye: (magának) És mi minden jutott volna még az eszembe, ha spenótot is ettem volna.

Tengerész Joe: Megyek, rohanok! (visszafordul) Mondd, Popeye, múanyag vödörbe vagy bádogvödörbe álljak... Ja, jó. Lehet fadézsa is, értem én, értem én! (elrohan)

Popeye sóhajtozik, eregeti a pipafüstöt.

Popeye: Elrabolták a spenótszállítmányt! Ekkora tragédiát! Ekkora katasztrófát! Valamit tennem kell. Nincs mese, cselekedni kell! (feláll... visszaül) Valamit tennem kell. Valamit tennem kell. De mit?!

Szomszéd rohan lélekszakadva.

Szomszéd: Először azt hittem, a konvektor! Hogy megint az az átkozott konvektorotok durrog, csattog, szörcsög és köhécsel!

Popeye: Ó, influenzás a konvektorunk, Vitéz Süket Kornél Pataki úr?!

Szomszéd: Mit mondasz, he? (hiszen tényleg süket) Aztán azt hittem, hogy egy rendőrségi szirénázó autó!

Popeye: Olívia kihívta a rendőrséget?

Szomszéd: Mi? Ja, igen, igen. Előbb meg kell csináltatni.

Popeye: Manyika néni tetőjét? Az... az már tervben van.

Szomszéd: Pontosan. Aztán utánuk kell eredni!

Popeye: Kik után?

Szomszéd: Tehát a terv. Első a konvektor. A szörcsögés, hörpögés leállítása. A második lépés: utánuk eredni. A harmadik lépés: Olíviát visszaszerezni.

Popeye: Visszaszerezni, kitől, mitől?

Szomszéd: Nyilván nem önként ment velük.

Popeye: Hanem?

Szomszéd: Verem. Nem, nem kell verembe dobni. Hagyd már azt a konvektort, Popeye, azt már megbeszeltük. Olíviáról van szó.

Popeye: Olíviát elrabolták?! Vicc! Húúú, de rossz, de nagyon rossz vicc!

Szomszéd: Cicc?! Cicc?! Nincs itt semmiféle cicuka!

Popeye: Nem Zana Zolikát, Zombori Gabikát, vagy a kecskeméti angolkisasszonyokat rabolták el?!

Szomszéd: Édes istenem, te milyen értetlen vagy, Popeye! Olíviát elrabolták! Nincs többé gyűrűs menyasszonyod, Popeye! Illetve van. Csak titkos helyen. Börtönben sínylődik. Talán éppen most kínozzák, csavargatják a kezét, a lábát. A fejére csöpög a poshadt víz. Egerek, ekkora patkányok futkároznak körülötte. Penészes kenyérral etetik. A hajába pókot tesznek.

Popeye: Nem. Nem. Elég, Vitéz Süket Kornél Pataki bácsi!

Szomszéd: Mi ég? Ég valami? Különben az is lehet, hogy kopaszra borot...

Popeye: Mondom, elég!

Csend, leszáll hozzájuk a Kissirály, hallgatja őket.

Szomszéd: Én, Vitéz Süket Kornél Pataki mondom, hogy ebben a világban annyi szörnyűség elképzelhető, hogy... nagyon sok. És ami elképzelhető, el is képzeljük. De a durrogó konvektornál rosszabb nincsen. Mert azt még én is hallom. Pedig mostanában mintha baj lenne a jobb fülemmel. És a ballal is. Még szerencse, hogy középen nincsen fülem. Különben az is süket lenne. (el)

Popeye: Csapás csapás után. Ki bírja ezt?!

Kissirály: Van szív és lélek, amely elbír ennyi kínnal?

Popeye: Popeye a tengerész, nem éri véisz.

Kissirály: Dehogynem. Véisz véisz hátán. Popeye, légy észnél!

Popeye: Igen, ez a legfontosabb.

Kissirály: Ebihalból nem lesz cápa, csak béka. De a tragédiából lehet happy end!

Popeye: És lesz is! A kérdés most csak az, hogy...

Kissirály: Szerelem vagy a spenót.

Popeye: Olíviámat arra rabolták el.

Kissirály: A spenótot arra vitték! (*mutat ellenkező irányba*)

Popeye: Ha a spenót után megyek, elvesztem a szerelmem. Ha a szerelmem után megyek, elvesztem a spenótot, amivel viszszaszerezhetem a szerelmemet.

Popeye: De... de ki rabolta el Olíviát.

Kissirály: Gondolkozz, Popeye, ki állhat minden baj mögött. Sötét erő!

Popeye: Hogy az a Blútó... Blútó!

Kissirály: Te mondtad, Popeye. És nem is tévedtél. Nem is tévedtél!

Egyszerre szél támad, elsötétül a nap, majd vakító világosság támad. Eső hull, máris abbamarad. Hó hull, abbamarad. Süvít a szél, abbamarad.

A magasból, színes, giccses, barokkos kosárból, melyet talán rózsaszín halálfejek is díszítenek, aláéreszkedik a Világtündér. Popeye csak bámul. Szájában kialszik a pipa.

Világtündér: (értelmes, skeptikus) Én melegítem föl a földgolyót, olvasztom a jégsarkokat, én nassolgotam az esőerdőt, én remegtetem a földet, enyém az árvíz, a földcsuszamlás, a cunami, a szökőár, az aszály, a sáskajárás, a halálunalmas színházi előadás, ez mind az én kedvtelésem és kedves játékom. Szép vagyok, nem? Hát persze, mert Világtündér vagyok. Trendi, menő és egyelőre szingli, és... és, mit tagadjam, kissé szeszélyes. Ja, és globális is vagyok!

Popeye: Szép kis globálisság, mondhatom!

Világtündér: És te ki a szent fazék vagy, te kicsi, tetovált kémény?

Popeye: Popeye a nevem. Tengerész vagyok, és nincsen olyan baj, amit meg ne oldottam volna. Eddig.

Világtündér: Öntelt vagy, mint egy málnaszörpös pohár. És ha egy hajtásra kiiszlak, kispajtás, hm? Szerényebben, csillagom, vagy a világ végéig sodor egyetlen fuvallatom.

Popeye: Ami azt illeti, Tündér, most tényleg bajban vagyok. Elrabolták a szerelmemet és a spenótomat.

Világtündér: Komplikált a probléma, valóban. Ilyet a viharegyetemeken se tanultunk. Spenót vagy szerelem? Segítsek neked, szépfiú?

Popeye: Tudnál?

Világtündér: Jut eszembe, hiszen ti gyilkolásszátok a szegény bálnákat, a delfineket. Alávaló dolog!

Popeye: Én aztán soha! Az egyik barátom még vakargatja is a bálnák hátát.

Világtündér: Vagy úgy. Vaka, vaka... vakargatja. Hát akkor jöjj csodás kosaramba, szállj velem, tengerész! Repülünk kicsit, és megtaláljuk a megoldást. Popeye tengerész, de most repülni fog. Na, jöjj már!

Popeye mászik a kötélhágcsón.

Már bent vannak a kosárban.

Világtündér: Csodás innen a világ, ugye, Popeye?

Popeye: Se Olíviát, se a spenóthajót nem látom.

Világtündér: És a hegyek, a városok nem csodásak?

Popeye: De innen látom a hegyeken a fákat, a bokrokat, és a házakon a zsalugáteres ablakokat. Nem látom a kicsi kerteket. Amiket fel kell ásni, khm. Vagy a foltozásra váró tetőket, khm. Nem is beszélve a cigánykerékről! De most Olívia, és a spenót jobban...

Világtündér: Na, várj csak, kedvesem, lépj ki arra a báránybundás felhőre, onnan jobban látsz mindent. Tetőt, kertet, fát, kismacskát, hullámocskát, a spenótot és Olíviát.

Popeye kimászik. Ott áll a felhőn, imbolyog.

Popeye: Szép-szép, de továbbra sem látom!

Világtündér: Várj, Popeye, megyek én is. (utánamászik a felhőre, szorosan egymás mellett állnak, a világtündér megfogja Popeye kezét)

Popeye: Igen, khm.

Világtündér: Hát nem csodás itt kéz a kézben, a világ fölött? Ez az egész a miénk, Popeye!

Popeye: Úgy érted, hogy...

Világtündér: A tiéd és az enyém. Kettőnké.

Popeye: Lemondok a részemről...

Világtündér: Tudod, ilyenkor mit tesznek a megilletődött férfiak.

Popeye: Visszasegítik a hölgyet a kosarába?

Világtündér: Nem, nem, nem!

Popeye: Szednek neki... izé... felhőtulipánt, szélrózsát minden irányból, vagy keselyűtollat?

Világtündér: Nem, nem, nem!

Popeye: Adjak egy szippantást a pipám-ból?

Világtündér: Te buta! Ostoba tengerész! Te nyámnyila. Csókolj meg, ölelj meg, harapj! Szoríts magadhoz! Mondd, hogy szép vagyok, hogy szeretsz! Csak engem! Mondd, hogy én vagyok a mindened!

Popeye: De... izé... igen, lehet, hogy épp most a mindenem vagy tündérke, de...

Világtündér: Te most konfliktusozol?!

Popeye: Tündérke, én Olíviát szeretem! Az én üvegtulipánomat! Az én nádszálkis-asszonyomat, az én... és...

Világtündér: Ezt most nagyon elrontotad, tudod?

Popeye: És a spenótot is szeretem. Az én... hogy is mondjam csak, függetlenségemet. A spenót. Igen.

Világtündér: Így állunk, gaz, képmutató csábító!

Popeye: Én... én senkit sem csábítottam!

Világtündér: Idecsaltál a bodros felhők közé, ígérettel, kacsingattál, csücsörítettél...

Popeye: ...pipával nehéz.

Világtündér: Nyalogtad a szádat, dörögöltél, mutogtad az... izmaidat... te... pipaszatír! Tűnj a szemem elől!

A világtündér lelöki Popeye-t a felhőről, aki a mélybe zuhan.

Világtündér: (dörzsöli a kezét, közben levél hull ki a zsebéből, ez majd Popeye következő jelenetében lesz fontos) Na, ennek annyi. Toccs vagy loccs. Vagy, úúúúú, daing... és jobb bele se gondolni. Ámen és fakereszt. (sóhaj) Egy buta, nyámnyila és pipaszagú férfivel kevesebb a világon. Hah! Drága Blútó, elégedett leszel velem. (eltűnődik) Meg vagyok én örülve!

A kosarába lép, előveszi a laptopját. Nézi.

Világtündér: Nahát! Bergengóciában négyszázezeren jelöltek be a Facebookon. Egy kis szökőár, és ennyi barátja lesz az embernek! De nekem nem barát kell! Nekem szerelem kell. Szerelem. Blútó, Blútó kell! (rohanva, szállva el, hatalmas zúgás, égzengés, recsegés, ropogás)

Sötét.

2. felvonás

1. jelenet

Blútó hajója part szállt a kisvárosban. Az embereinek magyarul, kalózkod, rablók együtt, tömegjelenet.

Blútó: Ismertetem tehát a programomat!

Kalózkod: (kórusban) Igen! Igen! Igen! Mondd el a programodat Blútó kapitány!

Blútó: Van olyan, aki nem kíváncsi a programomra?

Kalózkod, együtt: Nincsen olyan elvete-mült, Blútó kapitány!

Kalóz Aladár: Én szívesen néznék tévét, most adják a Kampókezű kalóz szerelmeinek százötvenedik részét.

Blútó: Adok én neked Kampókezű szerelmeket, te alávaló! Te áruló! Te... Még hogy a... (és kináspángolja, kirugdossa a színről a kalózt... visszajön, liheg) Na tehát!

Kalózok (Elemér és Barbika): Na tehát! Na tehát!

Blútó: Célom tehát, hogy átvegyem a világhatalmat. Megszüntetem, betiltom, kiirtom a spenótot. A szépséges Olíviát elveszem feleségül.

Kalóz Barbika: Én biztosan elkönnyezek majd két doboz halálfejes pézsét az esküvőn.

Blútó: Megszüntetek mindent, ami más. Megszüntetek mindent, ami különbözik. Minden ugyanolyan lesz.

Kalózok: Ugyanolyan, ugyanolyan!

Blútó: Mindenki szakállas lesz. És kövér.

Kalóz Aladár: (visszajön) És akinek az állán nem nő szakáll?

Kalóz Elemér: Bocsánat, nekem csak a hátam szőrös.

Blútó: Akin nincs szőr, arra ragasztunk. A nagymamák, a nagypapák, a kiskutyák és a... is szakállasak lesznek.

Kalóz Barbika: Az én nagymamám kövér és van szakállja is.

Blútó: Csodás nagymamád van, Kalóz Barbika! Kitüntetjük! Kampókéz érdemérem a te bajuszos és kövér nagymamád-nak!

Kalózok: Hurrá! Hurrá!

Blútó: Ha minden dolog egyenlő, akkor minden dolog legyen ugyanolyan is. Nem kell kisebbnek, nagyobbaknak, fürgébbnek, lustábbnak, szorgalmasabbnak lenni. Én olyan vagyok, mint te, te olyan vagy, mint én. Ő is olyan, mint mi vagyunk. Csak egy kivétel van.

Kalóz Elemér: És kicsoda az az egy kivétel?

Blútó: Hát ki lenne, pupák?! Én! Én! Én!

Kalózok, együtt: Óóóóóóó! Te vagy a kivétel, Nagy Blútó!

Blútó: Egy kivételnek lenni kell, ezt megérthetitek. Egy kivétel mindig van.

Nektek is az a legjobb, ha én vagyok. (Kalóz Barbikához) Mondd, te szeretnél kivétel lenni?

Kalóz Barbika: Hát... izé, nem is tudom...

Blútó: Te nagyon lusta kivétel lennél.

Kalóz Barbika: Valóban, szeretek délig cicáskodni a halálfejes paplanomban.

Blútó: Na látod. (Kalóz Elemérnek) És te szeretnél kivétel lenni?

Kalóz Elemér: Egyszer azért kipróbálnám én is.

Blútó: De hiszen te olyan okos vagy, Elemér.

Kalóz Elemér: Mi tagadás, tényleg az vagyok.

Blútó: És mert olyan okos vagy, okosabb lennél mindenkinél.

Kalóz Elemér: És az rossz lenne nekem?

Blútó: Magányos lennél, mint az ujjam. Mindenki buta, lüke, tökkelütött és gya-gya, csak te vagy az okos. Senki se értene. Senki se fogná fel, mit mondasz. Senki se vágná, senki se kapizsgálná. Jó lenne az neked?

Kalóz Elemér: Hát tényleg nem.

Blútó: Na látjátok! Kivétel csak én lehetek. Ez az én keresztem. Ez az én vérerejtékes küldetésem. Engedjétek meg nekem. Könyörgöm.

Kalózok: Megengedjük, Blútó kapitány! Megengedjük, Blútó kapitány!

Blútó: És mondok még valamit.

Kalózok: Mit? Mit?

Blútó: Szoktatok ti hazudni?

Kalózok: Nem szoktunk. Soha!

Kalóz Aladár: Még véletlenül se.

Kalóz Barbika: Még csak se.

Blútó: Dehogynem szoktatok. Füllentetek, hazudtok, árulkodtok, beárultok. Így van? Nekem őszintének kell lennetek.

Kalózok: Igen, így van, Blútó kapitány!

Blútó: Szoktatok verekedni?

Kalózok: Nem szok... De szoktunk verekedni!

Kalóz Barbika: Én karmolok is!

Blútó: És lopni?

Kalózok: Lopunk, rabolunk, elbitorlunk!

Blútó: Rendben, kalózaim. Mivel követek engem, és engedelmesek vagytok,

ezután is lophattok, hazudhattok, verekedhettek. De kitől nem lophattok és kinek nem hazudhattok?

Kalózok: Tőled, Blútó, mert te vagy a legnagyobb kivétel.

Blútó: Pontosan. És nem kell szeretni senkit. Rajtam kívül. Higgyétek el, az sokkal jobb. Akit szeretsz, annak adni kell. Azzal foglalkozni, törődni kell. Csupa nyűg! Szóval én ezt vállalom. Most már tudjátok, mi különbözteti meg a dika túrát a demog gráciától?

Kalóz Aladár: Tudjuk, tudjuk!

Kalóz Barbika: Bocsika, én nem tudom.

Kalóz Elemér: Hirtelen nekem se jut az eszembe, pedig én okos vagyok.

Blútó: A dika túrában túrni, túrni, hazudni kell, kátrányos fenekűek. A demog gráciában pedig szabad! Értitek?

Kalózok: Értjük, értjük.

Kalóz Barbika: Kajakra vágom, vagyis akkor tök mindegy, hogy dikat úra vagy domo grácia?

Blútó: Nem, mert mi most miben fogunk élni?

Kalóz Aladár: Demi... demo... dimi... dömö...

Kalóz Elemér: Gráciában! Kráciában!

Blútó: Enyves füstkarikát az orrotokra! Dik-ta-tú-rá-ban fogunk élni, mert az a jobb! Mert ott KELL hazudni! Kötelező! És kinek kell hazudni?

Kalóz Barbika: Neked, Blútó?

Blútó: Nem, nem, nem. Én a kivétel vagyok, hogy dőlne rád az Eiffel-torony, Barbika. Nekem forever igazat kell mondani. Ti egymásnak hazudhattok, mint a vízfolyás, meg én is hazudhatok nektek. Jó lesz így?

Kalózok: Igen, igen! Csak egymásnak hazudunk, Blútó kapitány!

Blútó: Na és tudok egy fantasztikus étrendet.

Kalózok: Óóóóóó!!!! Mondd, Blútó kapitány, mondd!

Blútó: Reggelire Hangemburg! Tízóráira hangemburg! Ebédre hangemburg! Uzsonnára hangemburg! És vacsorára...

Mind: Hangemburg!

Blútó: És ünnepnapokon?

Kalózok: És ünnepnapokon?

Kalóz Barbika: Ja, akkor én fogyózom ám, bocsika.

Kalóz Aladár: Redvás almáspite?

Blútó: Hülye! Ünnepnapokon. Csipsz... csipi, csipi csipsz!

Blútó és a kalózok énekelnek.

Ez lenne jó, és ez lenne szép
Hangemburg világ és csipszes tál
Ez lenne a legszebb étrendi kép
Csak nőne rajtunk a háj, a háj, a háj!

Lesz szakállunk és kampókezünk,
És a kampókézzel hangemburgot falunk!
És ünnepeken csipszekkel vetélkedünk
És isszuk a rumot, míg meg nem halunk!

És te is
Meg ő is
Meg én is (*Ez Barbika*)
Meg ti is (*közönségre*)
Egyformák vagyunk!

Ez lenne jó, és ez lenne szép
Hangemburg világ és csipszes tál
Ez lenne a legszebb étrendi kép
Csak nőne rajtunk a háj, a háj, a háj!

Lesz szakállunk és kampókezünk,
És a kampókézzel hangemburgot falunk!
És ünnepeken csipszekkel vetélkedünk
És isszuk a rumot, míg meg nem halunk!

És te is
Meg ő is
Meg én is (*ez Barbika*)
Meg ti is
Egyformák vagyunk!

Kivéve Blútót, aki kivétel,
Kivéve Blútót, aki vezérel,
Kivéve Blútót, aki szép, nagy és erős is
És aki orlikban durván szőrös is (*Ez Barbika*)

Kivéve Blútót, aki kivétel,
Kivéve Blútót, aki vezérel,
Kivéve Blútót, aki oly bátor,

Kinél nem találsz
jobb (Elemér)
bölcsebb (Aladár)
dögösebb (Barbika)
dika tatórt! (együtt újra)

*Közben a Világtündér elszáll fölöttük!
Kendővel integet! Bólogat.*

*Világtündér: Blútó kapitány! Én hősöm!
Tengeri vitézem! (magának) Meg vagyok én
örülve!*

Blútó: Izé! Mizé! Már vártalak, tündérke!

*Világtündér: Ahogy kérted! Megtettem!
A halálos mélybe taszítottam a pipaké-
ményt. Gyilkos lettem. Miattad! (magának)
Megéri ez nekem?*

Blútó: Fantasztikus. Köszönöm szépen.

*Világtündér: Nem jössz fel hozzám egy
csókra? Kettő is lehet.*

*Blútó: Megyek, drágám, megyek... izé,
csak még van egy kis elintéznivalóm.
Átvesszem a világhatalmat, és már ölelem is
a... a derekadat!*

*Világtündér: Várlak, szerelmem. Négy
csók egymás után. Őrület! (magának) Hogy
én milyen hülye vagyok!*

*Blútó a Világtündér után néz, törli a hom-
lokát.*

*Blútó: Khm.... (vissza a kalózokhoz) És...
kedves barátaim, alattvalóim, khm... rossz
hírrrel kell szolgálnom. A fő ellenségünk-
ről van szó. Bármennyire is felfoghatatlan,
nincs többé!*

Kalóz Aladár: Átállt?

Blútó: Nem, nem, nem.

Kalóz Barbika: Nahát, gonosz lett ő is?

Kalóz Elemér: Idő előtti nyugdíjba ment?

*Blútó: Vegye le mindenki a kalapját.
Akinek nincsen, kérjen kölcsön. Hajtsuk
le a fejünket. Tud valaki sírni? Én tudok...
brühühü.*

*Kalóz Aladár: Bocsánat... miért is
sírunk?*

*Kalóz Barbika: Bocsika, én még csak szi-
pogok. (körbékínál) Pézsé?*

*Blútó: Popeye... Popeye! Brühühühü!
Kalóz Elemér: Ááááá, gyógyíthatatlan ten-
geri betegségét kapott.*

*Blútó: Igen, igen, brühühü, a tengerbe
veszett!*

*Kalóz Barbika: Ó... Jaj, Popeye-t is
elérte a végzet. Pedig egyszer szívesen
kardozgattam volna vele! Cudar, kegyetlen
világ!*

Kalózok éneklilik:

Popeye-nek annyi,
Mert már vége van
Nem gyújt pipára, nem hadar,
Izmos karjával nem kavar

Nem éri többé semmi baj,
Csak alszik, csak durmol csendesen,
Hever a tenger legmélyén,
Nyilván egy kissé nedvesen

Popeye a múlt idő,
Popeye a volt,
Elmúlik mint egy
semmise folt,
egy semmise folt,
egy semmise folt!

Popeye-nek annyi, amennyi,
De leginkább semennyi
Nem lehet onnan kihúzni,
Vizont jó, hogy nem kellett temetni.

Popeye halott és ez biztató
A jövőre nézvést mindenképp
Álmainkat ringatja hintaló
Nincsen jó matrózra többé példakép

Popeye a múlt idő,
Popeye a volt,
Elmúlik, mint egy
semmise folt,
egy semmise folt,
egy semmise folt!
A spenót sem kell már senkinek
Spenótot esznek a heringek!
Szegény,
Szegény,

Szegény
spenótos heringek!

Kalóz Barbika: Bocsika, én sajnálom a csikóhalakat is.

Jön a Néni, Donnervetter papa és Zulejka, itt inkább szavalnak.

Néni: Mert az eső csak behull a tetőn át!

Papa: És a kertemben nő a gazvirág!

Zulejka: Már a Cigánykeréktől se jó a láz!

Néni: És öcsikém a tetőlyuk alatt éppen bőrig áz!

Papa: Nem kellett Popeye-nek más baja!

Zulejka: Csak ült itt és várt a spenótra!

Papa: Csak a magáét mondta-hadarta!

Néni: Nem kellett Popeye-nek más baja!

Zulejka: Bukfenc vagy hullahopp, mind-egy már énnekem.

Néni: Csak szemerkél, de beázok rendesen.

Papa: Nem segít Popeye már senkin sem.

Zulejka: Csak ült itt és várt a spenótra.

Bácsi: Csak a magáét mondta-hadarta.

Néni: Nem kellett Popeye-nek más baja.

Együtt: Csak ült itt és várt,

csak várt,

csak várt

a spenótra!

Blútó: Emberek! Polgártársaim! Véreim! Izé! Elég a szomorúságból! Popeye-jel több gondunk nincsen. Nem keseríti tovább az életünket. És most jöjjön a legcsodásabb hír: Bemutatom a menyasszonyomat!

Olíviát behozzák. Olívia keze meg van kötve, a szája föl van peckelve.

Kalózok (Aladár, Elemér): Ó, be szép! Be, gyönyörűséges. Be ragyogó! Be...

Kalóz Barbika: Be, be, be, take it easy, please. Azért ne essünk túlzásba, jó?

Blútó: Drágaságom, szépségem! Angyalom!

Olívia tehetetlenül, dühösen forgatja a szemét.

Blútó: Hát szeretsz! Mindig is engem szeretted! Tudod, hogy én macsó vagyok, angyalom.

Kalóz Aladár: Úgy látom, fogja az adást.

Blútó: Azt is tudod, virágszálam, mi az a macsó?

Kalóz Elemér: Én tudom, a macsó az a férfikacsó.

Kalóz Barbika: Szőrös, csúnya kacsó! Bocsika.

Blútó: Máris tövig pirulsz. Máris engem akarsz!

Kalóz Aladár: Imád a nő, kapitány.

Kalóz Elemér: Beléd van zúgva, nem vitás!

Kalóz Aladár: Epekedve bámul!

Kalóz Elemér: Bejössz neki, mint résen a huzat.

Kalóz Barbika: Túllihegik, de hát dika túrában így szokás.

Blútó: Ünnepelni fogunk! Ünneplünk egy kicsit, mert az egészséges, aztán megházasodom. Nyomás bagázs! Megyünk rumért, sörért, hubertuszért! *(indulnak)*

Kalóz Aladár: Bocsánat, engem az anyukám eltiltott az alkoholtól!

Blútó: Igyál bodzaszörpöt! Te számár, te számár!

Kalózok: Bodzaszörpöt! Forró csokit, töklevet! Töklevet a tökfejbe!

A Világtündér bejön.

Világtündér: Na, várjatok csak, árulók! Ömlik itt még kalózkönnny, lesz még kalózajjveszékélés. Ültök ti még tuskés ráján, az már biztos! Árulók!

Sötét.

2. jelenet

Popeye éppen föltápáskodik egy lakatlan szigeten. Oda hullott. Porolgatja magát. A pipáját keresi. Megtalálja, ilyeneket mond méltatlankodva, ejnye, na de még ilyet. Nahát.

Egyszer csak levél hull alá az égből, ahonnan ő is aláesett, éppen a kezébe lebeg a papír. Popeye olvassa.

Popeye: (olvassa) „Tündérmém, ha elintézted azt a piszok Popeye-t, többé semmi akadály, hogy a tiéd legyek. A spenót elrabolva! A te siring hú Blútód!” Hm. Nahát. Ejnye! A mindenit! (Popeye gondolkodik) Így állunk, Világtündér! Te is Blútót szolgálod? Aha, aha. Blútó elrabolja Olíviámat, hogy elvegye feleségül. Nem is szereti, az a lényeg, hogy tőlem elvegye. A Világtündért elárulja. És a spenóttal mi lesz? Blútó a spenótot elpusztítja. Úúú, ííí, áááá, szép kilátások. Gondolkozz, Popeye, gondolkozz!

Egyszer csak kiemelkedik a tengervízből Neptun, a tenger istene. Szigonya van, de a várakozással ellentétben feltűnően nyeszlett tag, úgy néz ki, mint Woody Allen. Szemüveges.

Popeye: Ah, kedves barátom, Neptun, de jókor jöttél, igazán nagy slamasztikában vagyok.

Neptun: Aha.

Popeye: A segítségedre van szükségem.

Neptun: Aha.

Popeye: Mondjuk, elvihetnél a kisvárosomba. Néhány kényelmes hullámmal, mi az neked?

Neptun: Semmi.

Popeye: Hát akkor menjünk.

Neptun: Aha.

Popeye: Mi ez az aha, aha, aha?! Mi van veled, Neptun? Te isten vagy! A tenger ura! Elemek, szelek, viharok parancsolója! Most meg csak egy szomorú szuronyos fickót látok!

Neptun: Aha.

Popeye: Betegség gyötör?

Neptun: Aha.

Popeye: Testi eredetű?

Neptun: Aha... ja, nem.

Popeye: Akkor lelki?

Neptun: Aha.

Popeye: Depresszió, melankólia, paranoia?

Neptun: Aha. Dehogyan!

Popeye: Szóval szerelem. Ki a tárgya? A Világtündér?!

Neptun: Aha... ja, dehogyan. Az a nő cunamit csinál, szökőárat. Sok nekem.

Popeye: Szóval... kibe?

Neptun: Egy... egy sellőbe.

Popeye: Ó... szegény Neptun. De hiszen mi egy cipőben járunk. Én is szerelmes vagyok. És... a menyasszonyomat éppen elrabolták.

Neptun: Aha.

Popeye: Mi itt két szerelmes férfi vagyunk.

Ketten éneklik:

A szerelmes férfi dala

*A szerelmes férfi arca fancsali,
a pipája folyton lekonyul,
a szerelmes férfi gyakran kancsal is,
de lelkében számtalan vihar dül!*

*A szerelmes férfi szeme karikás,
Nincsen éje és nincsen nappala,
lehet ő isten, hős, vagy paripás,
Nem nyújthat neki vigaszt nagymama.*

*A szerelmes férfi nyámnyila
A kardja rozsdás és korrodál
A szerelmes férfinak nincs nyila
Szívével nem lát tovább az orrán át.*

*A szerelmes férfi szomjazik,
a szerelmes férfi nagybeteg
A szerelmes férfi fent van hajnalig
és nincsen más gyógyszer
csak a
csak a
csak a...*

Popeye: ...a spenótos hekk.

Neptun: Állj, állj, Popeye, ez nem így van!

Popeye: Igazad van. Bocsánat.

Együtt:

*A szerelmes férfi nagybeteg,
Nincsen más gyógyszer csak a
csak a,*

csak a...

Popeye: Spenótos hekk.

Neptun: (dühösen) A tengerek! A tengerek!
Apály, dagály, apály, dagály, a tengerek!

Együtt:

A szerelmes férfi nagybeteg
Nincsen más gyógyszere csak a

Neptun: A csók... a csók... a...

Popeye: ...és a spenótos hekk!

Neptun: Ah, veled nem lehet szót érteni!

Popeye: Jól van, jól van, ne dühöngj.
(*énekli*) A tengerek. Apály. Dagály. A csók.
Oké. A spenótos hekk.

Neptun: Tudod, Popeye, az előző szerelmem egy bálnalány volt. Szerette, ha vakargatom a hasát (*a szigonyát mutatja*). De tudod, a fogai. Annyira moszatosak voltak, hogy az még nekem is sok volt. Hányszor szembespriccelt!

Popeye: És az új szerelmed?

Neptun: Gyönyörű! Csodálatos! Egy sellőlány!

Popeye: Sellő, ez igen, gratulálok.

Neptun: Aha.

Popeye: Hagyd már ezt az ahát, Neptun! Végtére is isten lennél, vagy mi a pipadohány?! Meg lehet oldani a dolgokat. Mi a gond?

Neptun: Mert... mert rajta van... egy... ki se merem mondani.

Popeye: Mi van rajta? Sapka? Usánka? Londoni rendőr sapka? Búvárszemüveg?

Neptun: Nadrág.

Popeye: Na, ne. Ez durva. Egyszárú?

Neptun: Kétszárú.

Popeye: Brutális.

Neptun: Előző barátja, egy barom tengerész francia kosztümnadrágot vett neki. És ő gyanútlanul fölhúzta. És nem tudja lehúzni. Én mégis beleszerettem egy apály és egy dagály... után. Francia kosztümnadrág ide vagy oda, szeretem. És már ő is szeretne, de szégyelli a nadrágot. És nem meri viszonzni az érzelmeimet.

Popeye: Annyira durva, hogy magától kialudt a pipám.

Neptun: Fogalmam sincs, mit lehetne tenni.

Popeye: Hát... ő... le kellene huzigálni róla.

Neptun: Igen. De nem lehet. Nem illik hozzányúlkálni.

Popeye: Tapogatni.

Neptun: Simi-simi-simogatni. Egyelőre.

Popeye: És hol van ez a szép sellő?

Neptun: Éppenséggel mögötted. Ugyanis itt szokott kikapcsolódni, itt, ezen a szigeten.

Popeye: (megfordul, tényleg ott ül a sellő, nadrágban) Jó napot kívánok, szép sellő kisasszony.

Sellő: Aha.

Popeye: Aha.

Sellő: Aha.

Popeye: Vágom, ugyanaz a nóta.

Sellő: Aha.

Popeye: Kegyednek is elkomorult az érzelmi élete.

Neptun: Micsoda?

Popeye: Szerelmes.

Sellő: Aha.

Neptun: Aha.

Popeye: Neptun, ne szólj közbe. Bízd ezt rám.

Neptun: Aha.

Sellő: Aha.

Popeye: Tehát egy nadrág okozza a problémát.

Sellő: Közöd?

Popeye gondolkodik.

Popeye: Hogyan ügyeskedjünk le egy sellőről egy nadrágot, ami nem áll jól neki, mert lifeg, és nem is nyúlhatunk hozzá? Mert az etikett. Aha, valami csak az eszembe jutott.

Popeye: Neptun, kössünk üzletet!

Neptun: Éspedig?

Popeye: Én levarázsolom azt a nadrágot. Te cserébe hozol nekem spenótot.

Neptun: Én persze láttam, mit tett Blútó a szállítmánnyal. Az észak-déli áramlattal

sodródna a hordók, a konzervek, a spenótos konténerek.

Popeye: Hi, hih, hi, hívd azonnal a Világtündért, aztán mentsd a szállítmányt.

Neptun: Aha.

Popeye: Neptun, Neptun, bízzál bennem!

Neptun: Aha.

Sellő: Aha.

Neptun: Jól van, Mária, ha te is azt kéred, szót fogadok. Egyetlen embernek engedelmeskedem, Mária. (*Popeye-re*) Neki. És ez nagyon durva. Hiszen isten vagyok. Popeye, el ne mondd senkinek. Hogy... ah, mindegy. Hívom a Világtündért.

Neptun laptopot vesz elő. Bekapcsolja. Nézi.

Neptun: Nahát, ez a nő naponta cserélgeti a profilképét! De a facebookon most nincs fent. A skype-on? Ahá, a jó öreg skype kijelzi a drágát. Sokat lóg a neten. Na, nyomom is neki a hívószót. Néhány pillanat és itt lesz! Voálá!

Csakhamar szél támad, sötétség és villámlás, megjelenik a Világtündér. Igen rossz állapotban van. Nem is nagyon akar beszélni.

Popeye: A múltkor... khm, virágosabban néztél ki.

Világtündér: Aha.

Popeye: Mit is szépítsük, te engem ki akartál nyuvasztani

Világtündér: Aha.

Popeye: (*Neptunhoz*) Hallod, miféle tónusban beszél a kisasszony?

Neptun: Aha.

Sellő: Aha.

Popeye: Aha... Lassan becsavarodok én is.

Világtündér: Aha.

Popeye: Abba őrültél bele, tündérke, hogy lelkiismeret-furdalásod támadt miattam.

Világtündér: Aha... Dehogyan.

Popeye: Nahát. Akkor miért?

Világtündér: Csillagom, neked még nem volt lelki válságod?

Popeye: Volt. Hogyne lett volna. Van is. Jól van, akkor lenne egy kérdésem, ami mindenkit érint.

Együtt hárman: Aha!

Popeye: Itt mindenki szerelmes? Aha. Pedig csak egy apró sziget. Alig férünk el rajta. És mégis mindenki szerelmes. És én is az vagyok. Aha. Neptun, igyekezz, nagyon kell az a spenót.

Együtt: Aha!

Világtündér és Sellő együtt énekel.

A szerelmes nő dala

A szerelmes nő gyakran bamba lesz
Nem érti, miért van úgy, és miért nem így
És esténként elfogy egy mázsa keksz
A könny és a nass sem boldogít.

A szerelmes nő gyakran feltűnő
S csak az nem látja, kiért sírdogál
Aki miatt a lelke temető
Pedig előtte piros ruhában táncikál!

A szerelmes nő gyakran ravasz is
És erre van néki sok jó oka,
Kacsint, alél vagy éppen hisztizik,
De csak nem érti az ostoba.

A Sellő és Világtündér böködi Neptun és Popeye mellét.

Ostoba!

Ostoba!

Ostoba!

A szerelmes nő gyógyszere
csak egy lehet
és az nem más
nem más...

Popeye: Mint a spenótos hekk...

Csönd. A nők ellenségesen nézik Popeye-t.

Világtündér: Talán ütni fogok.

Sellő: Kikaparom a szemét.

Világtündér: Én egyszer már meg akartam ölni.

Sellő: Segítsek?

Újra együtt:

A szerelmes nő gyógyszere
csak egy lehet,
és az nem más,
nem más, mint a

Popeye: Mint a... spe... bocsánat.

Együtt, Sellő és Világtündér: A tengerek.
Apály, dagály, apály, dagály, a tengerek!

Popeye járkál, pipára gyűjt. Gondolkodik.
Merőn nézi Világtündért, nézi a sellőt.

Popeye: Szerelmes nők. Őrület.

Világtündér: (Popeye-hez) Most persze for-
ralod a bosszú mérgét az icipici férfibög-
rédben. Tessék. Itt állok előtted, gyengén,
kiszolgáltatva.

Popeye: Békés vagyok, mint az aludt tej,
Tündér. Na jó, kissé neheztelek.

Világtündér: Egy gyenge nő vagyok.
Ennyi. Engem éppen úgy árultak el,
ahogyan én téged. Tessék, állj bosszút,
Sailerman.

Popeye: Világtündér, a bosszú nem meg-
oldás. De... de látod azt a nadrágot?

Világtündér: Persze. És a sárga irigység
kerület. (Sellőhöz) Hol vetted, drágám?

Sellő: Ajándék. Egy baromtól.

Világtündér: Csak egyszer! Értitek?!
Egyszer kapnék én ilyen nadrágot. Felőlem
még barom is lehetne!

Sellő: Francia.

Világtündér: A barom?

Popeye: A kosztümnadrág.

Világtündér: Soha, Popeye. Soha, érted?!
Egy szál virág. Egy marcipánbonbon. Egy
fülönfüggő. Hogy francia kosztümnadrág?!
Hah!

Popeye: Szerintem a tiéd lehet.

Világtündér: Nem értem. Az enyém?

Sellő: Aha.

Világtündér: Kihíztad?

Sellő: Bocsáss meg, Tündér, évek óta
tartom a formámat. Tenger gyümölcse,
kagylómüzli, nem sorolom.

Világtündér: Kilyukadt?

Popeye: Neki nem kell. Nem szereti.

Sellő: Kényelmetlen.

Világtündér: Drágaságom! Én mindig
nagyon bírtam a sellőket. Komolyan. Az
enyém lehet? Tényleg?!

Sellő: Popeye, fordulj el!

Popeye: Elfordultam.

Sellő: Jól van, Tündér, segíts lehúzni.

Világtündér: Állj! Állj! Popeye, ne lese-
kedj.

Popeye: Csak azt nézem, más nem lese-
kedik-e.

Sellő: Van itt rajtad kívül más?

Popeye: Hé, hó, halihó, van itt még vala-
ki? ... Nincsen.

Világtündér: Elfordulni, saszsem!

Popeye elfordul.

A Világtündér leveszi a nadrágot. Aztán
magára húzza. Remekül áll rajta.

Világtündér: Tökéletes. Nem?

Sellő: Aha.

Popeye: Aha.

Világtündér: Neki is tetszeni fog?

Sellő: Kinek?

Popeye: Blútónak.

Világtündér: A kalóz szerelmemnek.
A diktátor szerelmemnek. A hangember
király szerelmemnek! Pedig jobb a viz-
gamutatóim, vihar, szél, áramlás, csuszam-
lás, egyebek, mint Neptunnak, és mégis
övé... a... ah!

Sellő: Mi az övé?!

Világtündér: A szigony. Ő kapta meg a
szigonyt. Őrület! De az is, hogy nekem
meg ez a Blútó kell. Kövér. Büdös. Gonosz. És
mégis szeretem. Meg vagyok én örülve!

Popeye: És közben úgy érzed, nincs
esély.

Világtündér: Pontosan.

Világtündér páciens lesz, Sellő pszichiáter.
Popeye a szék, négykézláb áll, ráül a Világtündér.

Sellő: Megfogta már a kezéd?

Világtündér: Többször is.

Sellő: Értem. És ez neked jó volt.

Világtündér: Először elájtultam.

Sellő: És aztán?

Világtündér: És aztán felébredtem.
Sellő: Értem. Ezek komoly lelki folyamatok. És máskor is megfogta a kezéd?

Világtündér: Simogatta is.

Sellő: És persze újra elájultál?

Világtündér: Igen. A karjai közé.

Sellő: És... és ott hogy érezted magadat?

Világtündér: Tudod, Blútó viszonylag... vagy inkább nagyon ritkán mosdik, ezért kicsit bűdös volt. De ezért jó volt.

Sellő: Értem. De aztán elfogyott a bizalom.

Világtündér: Úgy érzem, sokkal többet tesztek kettőnkért, mint ő.

Popeye: Szerintem is.

Sellő: Karosszék, kuss! *(Sellőhöz)* Nos, látsz-e esélyt?

Világtündér: Őszintén szólva nincsenek illúzióim.

Sellő: Pedig találni kell.

Popeye: Vagy felállni, mert elég nehéz.

Sellő: Kuss! Bízz magadban, drágám. Önbizalom nélkül nem megy. Tudod, mióta pislogtam már Neptunra? Évek óta úszkáltam előtte a legfényesebb pikkelykombinában, ő meg csak döfögette a kövér, lepukkant lepényhalakat. De tudtam, előbb-utóbb az enyém lesz. Még akkor is, amikor beütött ez a nadrágos ügy. Önbizalom. Kitartás. Bármilyen áron, tündérkém. Ha fel tudod adni, nem is szeretted igazán.

Neptun érkezik a spenóttal. Lánkra fűzött hatalmas, ember nagyságú konzerves dobozokat húz be, a tündér végre feláll.

Neptun: Itt is vagyok, hah, hah. Itt a spenót, halihó! Az összes spenót. Már az ausztrál partoknál jártak! *(a Sellőre néz, földbe gyökerezik a lába)* Szent korallszigetek, hogy te milyen gyönyörű vagy nadrág nélkül Angolna Viktória Mária!

Sellő: *(Világtündérhez)* Látod, ennyi az egész!

Popeye: *(fel és alá rohangál)* Jaj, hú, hú, hó, de izgatott vagyok! Spenót. A szívem. A hasam. A májam. Az epém. A... a vérnyomásom. A szám. Kiveszem a pipát. Nem veszem ki a pipát! Spenót! Zöld. Finom.

Varázslatos. Jaj, a szívem, jaj, a hasam! *(bontja is a konzervet)* Hamm, hamm! Az erő velem van! *(hadar)*

Világtündér: Ti értitek, mit mond?

Sellő: Nyilván az egészséges étrendre készül.

Világtündér: Diétára?

Sellő: Tisztítókúrára. Elvonókúrára. Spenótkúrára.

Neptun: Milyen kúrára? *(ő is felbont egy konzervet)* Nem is rossz.

Sellő: Egy falatkát a te szerelmednek?

Neptun: Parancsolj, kedves szerelmem.

Sellő: Ízletes, csak nehogy bezöldüljek tőle.

Popeye: *(már evett, megnőtt az izma)* Úh, óh, huh, de meg tudnék verni valakit. De el tudnám agyabugyálni! Hol egy hegy, hadd vigyem arrébb! *(emelgeti a konzerves hordókat)*

Világtündér: Popeye, tartogasd az erődöt!

Neptun: *(eszik)* Kijelenthetem, sokkal jobb, mint a moszatfőzelék vagy a csikóhal leves!

Sellő: Készíték neked ilyet az otthonomban. Láttad már a víz alatti konyhaakváriumomat? A moszatpárnás algaágyamat?!

Neptun: Ezt tekintsem meghívásnak?

Sellő: Parancsolhatok én neked, te nagy, szőrös isten?

Neptun: Igen, igen! *(suttogva)* De ne mondjuk meg senkinek!

Neptun és a Sellő el. Popeye egyedül marad a Világtündérrel.

Popeye: Gyere, Tündér, van egy kis dolgunk. De előtte... Hah! Huh! Brrrr! Fölrobbanok az erőtől. De előtte dobálhatlak egy kicsit? *(megragadná)*

Világtündér: Határozottan figyelmeztetek, ne is próbáld udvarolni.

Popeye: Szétvet az erő. Hah! Én csak szállni, repülni akarok, az én Olíviámhoz! Meg Blútóhoz, hogy bemossak neki egyet-kettőt.

Világtündér: A luxuskosaram. *(fütttyent, int, leereszkedik a tündér kosara)* Uram, a legjobb kosárlimuzinom!

Popeye: Igyekezünk, kedvesem. Hah, brrr!

Világtündér: Nem igaz, hát csak teszi a szépét! Férfiak, borzasztó férfiak!

Világtündér és Popeye elszállnak.

3. jelenet

A kisoáros kikötője. Ott, ahol Popeye üldö-gélt és várta a spenótot. A kalózok már eléggé részegek. Blútó ül, gondolkodik, nézi őket. Talán hangemburgot majszolgat.

Kalóz Aladár: (nézi az egy kampókezét) Nem vagyok én csicsókás, de a kéttornyú, háromsöcsű kecskeméti pálmafás tenger-partra mondom, most éppen két és fél kampókezet látok!

Kalóz Barbika: Én úgy szeretlek téged, mint Popeye a sóskát, hükk.

Kalóz Elemér: A sóska Jóskát?!

Kalóz Barbika: Hükk. Nem, fiúk, most nem játszom fogócskát!

Kalóz Aladár: Kalandra fel! Foglaljuk el a világot, Thank you very much, és aludjunk! *(lefekszik, horkol)*

Kalóz Barbika: (nézi) Milyen dallamosan horkol ez az Aladár! *(elővesz egy hamburgert)* Én is jószívű vagyok, de bocsika, Elemér, ezt a hangemburgot egyedül kell megennem. Ó, te szép, kövér hangemburg, miért mindig csak én, én, én?! *(beleharap)*

Kalóz Aladár: (ébred) Az összes üres rumosüvegem a tiétek. Én olyan jószívű vagyok, mint a mostohaanyukám, aki erősebb volt a mostohaapukámnál.

Kalóz Elemér: Ti ástatok már el a kincset?

Kalóz Barbika: Hát persze... rengeteg kincset. Dehogyan! Azt se tudom, mi az, hogy ásni. Fásli. A fáslit tudom. Az van rajtam, a visszeres tipi-topi vádlicskámon.

Kalóz Aladár: Én úgy szeretlek benneteket, mint a kecskeméti pálmafás, homokos, bungalós, koktélos tengerpartot. Hol ástatok el a kincset?

Kalóz Elemér: A kincset mindig titkosan kell elásni, behunyt szemmel, az éjszaka lepele alatt.

Kalóz Aladár: Titkos láda! Titkos ásó! Titkos kóma! Kincset csak kómásan szabad elásni!

Kalóz Elemér: És nem szabad megmondani, hogy az Alma-szigeten. A körtefa alatt.

Kalóz Barbika: És hogy a Jonatánalma-sziget vagy a Starkingalma-sziget.

Kalóz Aladár: Dehogyan szabad elárulni, hogy a Savanyúalma-szigetről van szó!

Kalóz Elemér: Ha kínoznak, akkor se!

Kalóz Barbika: Igyunk a Savanyúalma-sziget körtefájára!

Kalóz Aladár: Ti is ott ástatok el a kincset?

Kalóz Elemér: Ti is?

Kalóz Barbika: Én is?

Kalózok: Na, erre igyunk, igyunk, igyunk!

Blútó: Meg rám is igyatok, persze. Drága gyermekeim, az összes kincset ide kell hoznotok, amit a Savanyúalma-sziget körtefája alatt ástatok el. Ti dögök! Ti rumcsapok! A szél fújna ki a szívetekből a dobogást. Hogy a... Jaj, drágáim. Kedveseim! Ide hozzátok a kincseket. De csak azért, hogy ne kivételezzünk. Hogy szépen megosztozunk. Hogy egyformán gazdagok legyünk! Persze lesz egy kivétel, lesz. És ti tudjátok, ki lesz az.

Kéttonna Manyika néni rohan be.

Néni: (rohan) Befoltzták a tetőmet, jaj, de boldog vagyok! Már nem ázok és nem fázok. Tengerész Joe sem ázik-fázik, az unokaöcsikém. Köszönöm, Blútó kapitány, köszönöm!

Blútó: Ugyan, semmiség, Kéttonna Manyika.

Néni: Már csak másfél. Én is fogyózom. De azért köszönöm. Kapitány, hálából sütök neked pitét.

Blútó: Ugyan miért?

Néni: Rétes?

Blútó: Rémes.

Néni: Krémes?

Blútó: Téves.

Néni: Pogácsa?

Blútó: Hamuba sültet, nyanya?

Kalóz Barbika: Hogy menjen világgá?!
Így?! (mutatja)

Kalóz Elemér: A mi dika túr kapitányunk?!

Kalóz Aladár: Aki csak tút, csak túr...

Néni: Nem, dehogyis. Hú, vazze. Mákosguba?

Blútó: Megüt a guta!

Kalóz Aladár: Ki akar megütni, kapi-kapi kapitány?

Kalóz Elemér: A Guta, a Guta!

Kalóz Aladár: Hol vagy te, Guta, mutasd a pofádat, kard, ki kard!

Blútó: (leinti a kalózeit) Hangemburgot, azt hozzá, vénasszony! Na, ereddj, igyekezz! Öt tálca hangemburg rendel! Tíz, rendel! Nyomás, nyanya!

Kalóz Aladár: Kotrás!

Kalóz Elemér: Seprés!

Kalóz Barbika: Tipi-topi igyekvés!

Néni: (megretten) Igen, igyekszem, Blútó kapitány! Hozom azonnal. Hozom, máris. Hú, vazze.

Donnervetter papa fut be.

Papa: Jaj, de boldog vagyok, de hálás vagyok, fölásták a kecskeméti kertecském!

Blútó: Ugyan, semmiség!

Papa: Most már ültethetek. Fogok palántázní, hagymázní. Vetek virágmagot. Lesz sárgarépám és tubarózsám. Kardvirágom! Harangvirágom és karalábém. Néhány bokorka krumplicska. Fölkarózott paradicsom. Pöszméte. És málnás!

Blútó: Jó, oké, oké, nem vagyok agyilag náthás.

Papa: És... izé... és padlizsán.

Kalóz Aladár: Az én anyukám marharépát is termelget.

Blútó: (Papához) Mi köze a te hülye málnásodnak az én szent hangemburgomhoz?

Papa: Nem értem, kapitány úr.

Blútó: Hah, lövése sincs az öreg főszernek. Ettél már te, Papa, málnás, tubarózsás hangemburgot?

Papa: Hát... izé... salátásat, egyszer.

Blútó: De nem tubarózsásat. És nem kardvirágosat!

Kalóz Aladár: Kardvirágnyelő hangemburg, höhö.

Blútó: Namármost, Papa! Kis saláta maradhat. Más nem kell. Sili-sali saláta, ok? Maximum. De kifelé a virágokkal, a paradicsommal, a málnával, a pöszmétével, a... satöbbivel.

Kalóz Elemér: Igen, a satöbbivel is ki, Papa!

Kalóz Barbika: Óóóó, te ettél már satöbbit?

Kalóz Elemér: Mérgező, mint állat, Barbika. Ne tudd meg, milyen hascsikarásom lett tőle. Vagy meg akarod tudni?

Kalóz Aladár: Csak a hangemburger egészséges. Mert az hizlal, kövérít, hájasít és elbutít!

Blútó: És maradhat a krumplicska, abból lesz a csipsz!

Kalózik, együtt: A csipsz, a csip-csipi-csipi csipsz!

Blútó: A' la mars haza, Papa. Csinálj rendet abban az átkozott kertben!

Papa: (hajlongva el) Igenis, igenis, Blútó kapitány.

Kislány fut be. Boldog, ragyog.

Zulejka: Sziasztok, kalóz bácsik!

Kalóz Barbika: Néni is.

Kalóz Aladár: Cső.

Kalóz Elemér: Csumi.

Kalóz Barbika: Csá... (böffent)... Pardon. Egy kis rumos bélszelecske.

Zulejka: És akkor arra ébredtem, hogy...

Kalóz Aladár: Leég a ház!

Kalóz Elemér: Leszakad az ágy.

Kalóz Barbika: Elborul a kémény, milyen jó kis élmény!

Zulejka: Nem, nem, nem, pupákok! Arra ébredtem, hogy süt a napocska és trillázik a kismadár és... és hogy valaki fölültet szépen. Befogja óvatosan a szememet. És valami rettenetesen finomat ad a számba. Hogy egyem csak meg. És én megettem.

Kalóz Aladár: Én aztán nem adtam a hangemburgomból.

Kalóz Elemér: Én se!

Kalóz Barbika: Én adtam volna, de addigra már meg kellett ennem, bocsika.

Zulejka: Nyomban megváltozott a világ. Kedvesek lettek a dolgok, minden közelinek tűnt, barátságosnak. Puszi mindenki- nek, pupákok. Puszi! Magamra kaptam a ruhámat, és tudjátok mit csináltam?!

Kalóz Aladár: Kiraboltál egy másik kislányt.

Kalóz Elemér: Fenéken rugdostál egy buta kisiút.

Kalóz Barbika: Vagy az egész negyedik bét! Az összes radírt, vonalzót, tornazsákot, hegyezőt és rúzskészletet...

Zulejka: Cigánykereket vettem, pupákok! Nézzétek! Így. (*cigánykereket hány*) Látjátok?! Köszönöm neked, Blútó kapitány. Biztosan te adtál a hangemburgodból!

Blútó: Én?!

Kalózok: Ő?!

Blútó: Ugyan, semmiség.

Kislány: Nagy dolog, nagy! Arany szíved van, Kapitány. Jó a lelked!

Blútó: Nekem?!

Kalózok: Neki?!

Kislány: Köszönöm, köszönöm, kapitány!

Blútó: Mondom, semmiség.

Zulejka: A cigánykerék fontos. A bukfenc. A hulahoppkarika. A művészi szalagtánc. Szinkronúszás! Nemcsak az a fontos, hogy az ember ügyes legyen, hanem hogy bízzon magában. Lehet, hogy nem tudok futni, de akkor tudok úszni. Lehet, hogy nem tudok cigánykerekezni, de attól tudhatok karikát táncoltatni. És ha nem tudok karikát táncoltatni, akkor tudok bukfencezni. Valamit úgyis tudok! Hát nem?!

Blútó: Hát nem.

Zulejka: De igen.

Blútó: De nem.

Zulejka: De igen, de igen!

Kalózok: Most akkor kell bukfencezni, vagy nem?!

Blútó: Vitatkozol velem, vakarcs?

Zulejka: Hát nem Blútó úr tanított meg cigánykereket vetni?!

Blútó: Nem mindegy neked, giliszta?

Zulejka: Na, ha én giliszta, akkor maga meg egy drabális mangalica!

Kalóz Aladár: Mangalica?!

Kalóz Elemér: Cicafejta, féleszű.

Kalóz Barbika: Óriás mangalicacica! Így csinál, hogy röfniaúúúúúú, röfniaúúúúú!

Zulejka: Egyáltalán nem mindegy, ki tanított meg cigánykerekezni. Különösen, ha... ha... ha Popeye volt az!

Blútó: Hahaha, a másvilágról. Megmutatta a szellemujjaival. Szellemmozdulatokkal, szellemhangon, brrrr! (*kísértetiesen mondja*) Mi? Megetetett szellemspenóttal, mi? Hihahihiahi! (*szellemnevetés*)

Zulejka: (*megijed*) Jaj, ne tessék ilyet mondani.

Blútó: Ül a sarokban, nem mozog. Nem is pislog.

Kalóz Aladár: Ha viszket, akkor se.

Kalóz Elemér: Ha facsar, akkor se!

Kalóz Barbika: Ha becsípődik, akkor meg pláne!

Blútó: Sarokba, giliszta! És ha mobilozni mersz bárkinek, én hangemburgerhusit darálok belőled. Nincs internet... iwiw, facebook...

Kalóz Aladár: Csetelés!

Kalóz Elemér: Csatolás!

Kalóz Barbika: Tűzcsiholás?

Blútó: Skype, Barbika, skype!

Zulejka rémulten leül a sarokba, és tényleg nem mozdul.

Blútó: Látjátok, kalózaím, ilyen fantasztikus dolog a dika túra! Ah, nem is az, hogy fantasztikus! (*Barbika közbeszólna*) Kuss, Barbika! Hanem hogy megnyugtató. Nincs viszály. Széthúzás. Hasztalan vitatkozás. Nem beszélnek vissza. (*kalózokhoz*) Most pedig löki-löki-lökdössétek be a szerelmemet. Itt az idő, hogy egybekeljünk.

Kalózok belökdösi Olíviát. Közben megjön Manyika néni a hangemburgos tállal. Szó nélkül áll. Jön Donnervetter bácsi is. Olívia szája bekötve, keze összekötve.

Blútó: Én drága szerelmem, szépséges menyasszonyom!

Olívia a fejét rázza kétségbeesetten.

Blútó: Hát hiányoztam? (kalózokhoz, mert Olívia folyamatosan a fejét rázza, még meg van kötözve, be van kötve a szája)

Kalózok: Igen, hiányoztál neki!

Blútó: És szeretsz, Olívia?

Kalóz Aladár: Imád!

Kalóz Elemér: És... és imádkozik is. Ámen.

Blútó: (leinti őket) És epekedsz is?

Kalózok: Epekedik, epekedik!

Kalóz Aladár: Nekem az epém mel mos-tanában...

Blútó: Hát borzolgatnád már a szakállamat?

Kalóz Elemér: Én látom rajta, hogy hizi-húzogatná!

Kalóz Barbika: Az orrszörödöt is megborzolgatná, kapitány!

Blútó: Jól van. Megnyugodtam. De mondd, Olíviám, kincsem, alázatos feleségem leszel?

Kalóz Aladár: Hangos szava nem lesz, tiszta ügy.

Kalóz Elemér: Takarít,

Kalóz Aladár: ...mos,

Kalóz Elemér: ...bevásárol,

Kalóz Aladár: ...vasal,

Kalóz Elemér: ...nem horkol.

Kalóz Barbika: De szakállat kell neki is növesztenie, ugye?

Blútó: Neki nem. Ő is kivétel. Olívia, kedvesem. Most leoldom e csúf kendőt az ajkaidról. Csak annyit kell mondanod, hogy igen. Igen! (ordít) Igen! (újra kedves) Jól gondold meg, hogyan cselekszel. Én szeretlek téged. Majdnem jobban, mint az életemet. De azért az életemet mégis csak jobban szeretem, (ordít) és nem fogom tönkretenni egy olyan nőért, aki nem szeret engem jobban az életénél. (kedves) Kapitó? Verstanden? Kimondod szépen, igen. Yes, yes, si segnor! És boldogok leszünk. Én legalábbis az leszek. Na, (a kalózokhoz) szabadítsátok ki!

Az egyik kalóz leveszi a kötést Olívia szájáról. Aki még hápog. Alig kap levegőt.

Az esküvős dal következik.

Kalózok, Blútó éneklik:

A házasság oly fenséges dolog
Két ember egyazon hálóban ébredsz
És mindenki szájában van horog
Amit az egyik a másiknak kivetett.

A házasság érdekes költemény
Közös az ág és a párnák csatája
Leginkább egymásnak hajt a vélemény
Sikoly a hörgésnek legjobb barátja.

A házasság jó is, mert végtelen
És kék is, mint ég a part fölött,
A házasság megvéd a síri végeken
Nő és férfi együtt ültetnek díszzőköt!

A házasság tengernek öble is
Cápa a férj és rája a feleség
És ringa-ringatóznak reggelig,
És ennyi sem lesz feltétlenül még elég.

A házasság az, hogy van kivel
Hogy család, társ és vásott gyermekek
A házasság az, hogy gyakran bírni kell
A házasság az, hogy estére mindenki bereked.

Blútó mint férj nyilván a legkivételegg
Boldog lehet a deszkalap Olívia
Blútó mint férj a leginkább edesebb
Olívia lesz a kalózház néma asszonya!

Blútó:

Enyém a nő,

enyém a nő!

A házasságom költemény,

Enyém a nő,

enyém a nő!

Enyém lesz minden vélemény!

Enyém a nő,

enyém a nő!

A házasságom költemény!

Enyém a nő,

enyém a nő!

Lábhhoz, remény, lábhoz remény!

Enyém a nő,

enyém a nő!

Ma mindenem oly kemény!

Ám ekkor Popeye hátul leereszkedik a Világtündérrel. A kalózok látják, Olívia is, de Blútó nem látja.

Kalóz Aladár: Óóóó! Ááááá! Úúúú... És... és álmodni szoktunk a dika túrában?

Kalóz Elemér: Rom... rim... rum... rémálmodni!

Kalóz Barbika: Freud Zsigmond bácsi, amikor egy rémálmodó kalózvezért kezelt Puerto Ricóban, azt állította, hogy az álmaink a valóságot tükrözik vissza, de viszont a valóság szintén tükröz, voltaképpen egymásba tükröződünk, és amennyiben... bocsika.

Popeye már ki is ugrik a kosárból!

Közben visszatér Donnervetter bácsi és Manyika néni is. De még nem szólnak.

Popeye: (kiált) Na, mákvirágok! Na hőzöngők! Na, ti szakállszájhősök!

Blútó: Hah, huh, höhhhh, te élsz, spe-nótos?!

Popeye: Már miért ne élnék, hájkirály?!

Blútó: (Világtündérhez, aki szintén kiszáll a kosárból) Elárultál, mérges kígyó!

Popeye: Ne sértegesd, még hurrikánt esz-kából. Ha túlfeszíted, cunamit.

Olívia: De hát... hát, ki ez a nő, Popeye? Mit... mit keresel te velem egy kosárban?!

Popeye: Szívecském, ő csak egy tündér.

Világtündér: Csak? Faragatlan alak. Ha pontos akarsz lenni, Világtündér. (megper-dül, Olíviához) Nadrágom? (Blútóhoz) Wait a minute, please, vizsgáljuk csak meg, hogy ki kit árult el, kedvesem?

Olívia: (Popeye-hez) És te velem, míg én... én szenvedek, amíg ennek a szörnyű embernek a karmaiban, ah. Amíg én kitarok, mert rád, az izmaidra, a lelkedre, a... a füstölgő pipádra gondolok. Tudod miket mondtak nekem ezek a durva kalózok?! Mit akart velem tenni ez a szörnyeteg?

Popeye: Jól van, mondd. Erőt veszek magamon!

Olívia: Azt akarta, hogy borzolgassam a szakállát.

Kalóz Aladár: Hizi-

Kalóz Elemér: huzi-

Kalóz Aladár: ...gattatni is akarta.

Kalóz Barbika: És, juj, gettetni is.

Olívia: (Popeye-hez) Tessék. Idegen nők kosarában havajozol. Köszönöm szépen.

Popeye: (Blútóra) Jó, most akkor lehuzigálom az ábrázatáról a nagy szakállát!

Világtündér: (közbelép) Ááááá, nem olyan szörnyű ember ez!... (Blútóhoz) Nagyon gáz! Tényleg ezt akartad? Én meg verem magam miattad, mint serpenyőben az élő rák?!

Olívia: Popeye, Popeye, te megcsaltál engem! (tündérre) És ezzel?!

Világtündér: (Olíviához) Na, na, na! Füstölgő pipa nem süt, kislány.

Popeye: Még csak fuvallatilag sem, drágám. (tündérre) Ő segít nekünk. Ő a mi megmentőnk. Mindenki megmentője. Világtündér.

Kalóz Aladár: A mi megmentőnk is?

Kalóz Barbika: Nagyon bírnám, ha csak az enyém lenne. (tündérhez) Leszünk barátrnők?

Kalóz Elemér: (falusi előljáró lesz belőle) Hölgyeim és uraim! Kedves meghívottak! Az egész rohadék kalóztársadalom nevében hálásan köszönöm, hogy meg tetszik menteni engem, hogy főként engem, mert mászt különben nem annyira érdemes. Hálám jeléül fogadja el kalózfalunk megszentelt halálfejét, amit...

Blútó: Kuss! Erős a szituáció, nem látjátok?

Világtündér: Mi nem vagyunk ellenségek, Olívia!

Olívia: Ha Popeye-re fáj a fogad, angyalom, azok vagyunk!

Világtündér: Annyira fáj rá, angyalom, hogy csaknem kinyiffantottam. De aztán persze nem. Csak a Sellőhöz löttem.

Popeye: Jaj. Az úgy volt, hogy a...

Olívia: Ah, ah, ah, a Sellőhöz?!

Világtündér: (forog) Nadrágom?

Popeye: Egyáltalán nem a...

Blútó: Nem ebben egyeztünk meg, Világtündér!

Olívia: Én a kalózok fogságában, te meg tündérrel, sellővel? Nem túlzás ez egy kicsit?!

Kalóz Aladár: Szerintem túlmegy minden határon.

Kalóz Elemér: (számol) Sellő, tündér... a vámpír boszorkány kimaradt.

Kalóz Barbika: Különben rám is úgy nézett, hogy...

Popeye: Hogy?

Olívia: Hogy? Hogy?! Hogy?!

Kalóz Barbika: Hát úgy, na. Leégette az egyik barbi bibircsókomat az izzó tekintete. (*arcára*) Innen.

Blútó: Elég, elég! Válság van, barmok. Egyéni válság, általános válság, morális válság, meg... meg világválság! Össze kell fogni értem!

Popeye: Ne üvöltözz, Blútó, mert én most téged el foglak tángálni. Laposra verlek. Eltángállak, kiverem belőled a szuszt, a mai hamburgert, ha benned van még, a tegnapi is, a szakállas lelkedet, én elagyabugyállak, én úgy bemutatkozom neked, hogy a fal adja a másikat, hogy...

Világtündér: Nem.

Kalózok: Neeeeeeem?!

Zulejka: Szerintem egy kis durvulás belefére!

Néni: Legalább egy csattanós tasli, vазze.

Papa: Berepülne a kertecskémbe, nem bánnám. Kitakarítanám, mint a gyomot.

Popeye: Álljunk meg egy szóra. Olyan nincs, hogy nincsen bunyó!

Világtündér: Van.

Popeye: Ez... ez teljességgel elfogadhatatlan.

Világtündér: Én elfogadom.

Olívia: Én is.

Blútó: És én is... tulajdonképpen.

Popeye: Na nem, én bunyózni akarok!

Világtündér: Nem lehet, tengerész. Megtiltom. Én ezt a kövér, csúnya, hazug, önző, gátlástalan és hálátlan alakot szeretem. (*felkiált*) De mint az állat! (*magának*) Meg vagyok én örülve!

Zulejka: Tényleg örület. És ha rendes, komoly ember lenne?

Világtündér: Nem tudom. Nekem így kell. És nem hagyom, hogy bárki is bántsa. Legfeljebb néha majd én megrendszabá-

lyozom. (*kicsit meglegyinti Blútót*) És majd megmosdatom.

Blútó: Én... én már megjavultam. Azt hiszem.

Világtündér: Persze, én nekem meg szakállam nőtt.

Popeye: Nahát, nahát!

Zulejka: Ilyen a női szív, Popeye.

Néni: Kiismerhetetlen.

Popeye: Jó, jó, ilyen a női szív. De én most akkor kit verjek meg?!

Kalóz Aladár: (mint egy áruügynök) Tisztelt Popeye úr, a figyelmébe ajánlanám kalóz termékeinket, vagyis nagy-nagy szeretettel ajánlom a társaimat, akik rendkívül alkalmasak mindenféle verésre, püfölésre, tockozásra és megrugdosásra. Itt van például Kalóz Elemér, aki nagyon szereti a gyomrozást, öklözést, a...

Popeye: (eltolja a kalózt, Blútó felé indul) Csak egyet hadd nyomjak be neki...

Világtündér: Nem és nem! Különben hogy tisztít orkánfelhőt? Hogyan rendszerezi a viharjaimat? Hogyan osztályozza a földrengéseimet? Figyelni kell a globális fölmelegedésekre is. Bizonyos helyeken úgy melegszen, hogy... hajaj. Na, csók a családnak, én most elviszem a kisiút. (*Blútóhoz*) Szerelmem, karolj belém, indulunk. (*meglegyinti Blútót, magának*) Meg vagyok én örülve!

Kalózok: Szegény, szegény kapitány!

Blútó: Inkább verj meg, Popeye. Öklözd ki a szemem, mint én a tiédet! Kalapálj laposra. Üss agyon!

Popeye: Látod, nem rajtam múlik. Én szívesen megtenném.

Blútó: Mondjuk, tényleg nem.

Popeye: Tudod, változik a világ.

Blútó: De ennyire?

Popeye: Brutálisan. Gyorsul. E-mailt néztél ma már?

Blútó: Csudát, nem volt időm.

Popeye: A múltkor sms-ben írtak meg egy nagymonológót.

Blútó: Adót fizettél már?

Popeye: Idén még nem, de nyilván fogok.

Blútó: Nem. Én annyira utálok adót fizetni. Abba én belebetegszem.

Popeye: (hangemburgokra) Vidd ezeket magaddal, hosszú és kemény utad lesz, diétás, vegetáriánus, tisztítókurás napok, hátha jól jön. *(dugja)* És itt van egy üveg rum is. Puerto Ricó-i. És egy kis spenót. Magyar.

Blútó: Köszönöm, igazán rendes tőled. De azért én, tudod, gonosz és aljas maradok.

Popeye: Persze. Bizonyos állandó értékek nem változhatnak. Neked gonosznak kell maradnod. És... és bármennyire is furcsa, a világnak szüksége van gonoszokra. Például, ha nincsenek gonoszok, a világ csinál. Vagy addig keres, amíg nem talál néhányat. A világ már csak ilyen.

Blútó: Olyan jólesik, hogy így gondolod.

Popeye: Nem tesz semmit.

Blútó: De tudod, én majd ármánykodni is fogok. Összeesküvések. Árulások. Lopás, rablás, ijesztgetés. Nyomok rád egy kis vírust. Horror sms-ek. Rémhírek a neten. *(a tündérre)* Ettől meg elszököm, mint az őszi falevél. Visszaveszem a világhatalmat, bedurvulok, és...

Zulejka: Hé, hó, halihó, de hát itt egy csidi-csoda esküvő készülődik, nem?

Papa: Popeye és Olívia ma kelnek egybe! Be van jelentve! Adminisztratív!

Néni: (Világtündérhez) Nehogy most lépjetek le, vазze. Legyetek ti a tanúk, galambocskáim!

Blútó: Na, még ez is.

Kalóz Aladár: A szemtanúk.

Kalóz Elemér: A koronatanúk!

Kalóz Barbika: (a szájában matat) Igen, tegnap leesett a koronám. De nem a fejemről, hanem a számban.

Megérkezik Neptun és a Sellő. A Sellő láthatóan terhes.

Popeye: Nocsak, barátom, egyetlen nap alatt?

Neptun: Bocs, a sellőknél így megy ez. *(büszkén)* Meg az isteneknél se másként.

Popeye: Gratulálok!

Világtündér: Én az oldalszülést ajánlom. A háton szülnél sok a buborék.

Sellő: Már megvettem a sellőbabateknőt.

Olívia: Na, te hóhányó, te pipafüstölő! Te spenótmatyí! Te dirr-durr kalapács, hát velem nem is foglalkozol?!

Popeye: Drágám, dehogynem! Annyira, hogy én most teszek is valami fontosat!

Kalóz Aladár: Vajon mit?

Kalóz Elemér: Jaj, mégis verekedni fog!

Zulejka: Csókolózni fog, pupákok!

Kalóz Barbika: Ah, ilyen hirtelen. Én... én erre a gyorsaságra még nem vagyok főlkészülve.

Kalóz Aladár: Csókolózni, most?!

Popeye: Most.

Kalóz Elemér: Nem holnap?

Popeye: Mondom, most.

Kalóz Barbika: Én most lehunyam a szememet.

Olívia: (elérzékenyülve) Drága, hűséges Popeye-em... csókolj... vedd ki a pipát, legyél szíves!

Popeye és Olívia csókolóznak.

Kalóz Barbika: (nézi őket, hunyt szemmel csücsörít, ébred) Jaj, megint majmot csinált belőlem a szívem.

Blútó: Tulajdonképpen csókolózhatnánk mi is.

Világtündér: Majd otthon. Fogmosás után.

Sellő: Mi ma már csókolóztunk.

Neptun: Mondjuk, én még tudnék azért.

Néni intézkedik.

Néni: Jó. Tehát esküvő lesz. Vagyis lakodalom is lesz! Csinnadratta, virágos és lampion! Van hamburger. Van spenót. Menyasszonyrablás tilos!

Bácsi: Én hozom a zöldségeket.

Zulejka: Vetek cigánykereket.

Blútó: Van egy kis elrejtett kincsem. Nászajándék. Elmehtek érte egyedül?

Kalóz Aladár: Én a rumot hozom.

Kalóz Elemér: És én is.

Kalóz Barbika: Én... bocsánat, én csak ticsi-tocsi rumpuncsot tudok hozni.

Neptun: Idehozatom a maradék spenótot! És összeadlak benneteket, végtére is isten vagyok.

Sellő: Felöltöztetem a menyasszonyt!

Világtündér: (Blútóhoz) Maradunk. Te is, apukám. Koktélaban baromi jó vagyok.

Zulejka: Egy esküvőre mindenki azt hozza, amije van! (*Popeye és Olívia újra csókolóznak*) Hé, hé, ráértetek erre még!

Együtt énekelik.

Mert finom a briós, az almaszós,
Mert finom a csipsz, ha sós,
Mert finom a kirántott békacomb,
Mert finom a tejszínhabra varrt
csokigomb

Mert finom a tészta,
ha mákos
és diós
és lekváros,
mert finom a marcipánból épített kis-
város

Mert finom az egész világ,
Amikor hullámos!

Hahó, hahó, hahó!
Halihó!

Mert finom a csokilap és a tortahab
Mert finom a sós hering és a polipbab
Mert finom a cápa uszonya,
és a pontyok kirántott husija,
és finom a Nap
és finom a Hold
a hínár,
a szökőár
és az árapály
és a tengervíz
és finom
a kecs,
a kecs,
a Kecskemét,
és
finom a
finom a

finom a
finom is!

De a legjobb,
a legjobb,
a legjobb
A spenót,
a spenót,
a spenót!

Zulejka, negyedik bé, előrelép a színpadon. A többiek némajátékkal eljátsszák az esküvőt, aztán koccingatnak, beszélgetnek mögötte. Közben, főként a kalózok miatt, viszály támad. Összevesznek a rumosüvegen, a pitén, a hangemburgon. Megy a dirr-durr. Blútó szökni akar. A Világtündér elgáncsolja. A néni palacsintasütővel csapkodja a kalózok fejét. A bácsi gereblyével hadakozik. Szóval, nagy hátul a tumultus. Popeye és Olívia kart karba öltve áll. Popeye kicsit menne verekedni, de Olívia gyengéden visszahúzza.

Zulejka: (mit sem vesz észre az egész csihipuhiból) (a közönséghez) Na, sziasztok. Nyilván történhetett volna másképpen is. Lehetett volna egy kis durvulás a végére. Mert így szokás. Egy kis pifi-pufi, hadd szálljon a paróka, repüljön a műfogsor. Készül egy-két dudor, pukli és monokli. Nagy durva harcban legyőzni a gonoszt. Mert így szokás. Hát most nem volt. Olyan nagy baj? Áááá, olyan nagy baj. Nem kell mindig verekedni, ütögetni, húzogatni. A bonyolult dolgokat meg lehet oldani békésen is. Ügyesen. Kedvesen. Szeretettel. Hát ez most ilyen este volt, gyerekek, anyukák és apukák, nagymamik és nagyapik. Ha úgy vesszük, a szeretet győzött, ami mindig bonyolultabb, mint a hajhúzás vagy a püfölgetés. Jó volt, nem volt jó, én azt nem tudom. Mindenesetre, sziasztok, én megyek cigánykerekezni. Aztán? ... És aztán eszem egy kis spenótot. Na, tényleg, sziasztok. Nincs bunyó, nem is lesz.

Sötét, vége.